REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

OCTOBER 23rd, 1964 — No. 668 — 20th YEAR OF PUBLICATION

HET VERLANGEN NAAR Vernieuwing

In het dorp Rijsbergen bestaat een jonge kerk, die de aandacht van geheel Nederland getrokken heeft. Deze kerk bestaat uit leden, die voorheen behoorden tot de Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt) van Breda, doch die tengevolge van de lange afstand als zelfstandige kerk zijn geïnstitueerd. Een reportage over deze kerk verscheen in het Dagblad "Trouw" van zaterdag 5 september j.l., en wij hebben die in dit nummer van ons blad overgenomen (zie pagina 3).

Wij willen ons niet wagen aan een oordeel over wat er in Rijsbergen gebeurt. Men zou wel iets meer moeten weten dan het krantenverslag geven kan.. Maar wat wij hieruit weten, is genoeg om ons met het verschijnsel als zodanig even bezig te houden.

Op het moment dat wij dit schrijven, zijn wij nog een week van Hervormingsdag verwijderd. Dit is een dag waaraan in veel protestantse kringen nog steeds aandacht wordt gewijd. Er worden zelfs rallies georganiseerd, waaruit blijkt, dat er grote waarde aan de herdenking van de hervorming wordt gehecht. En begrijpelijk. Een herdenking is niet slechts een memoreren van iets wat in het verleden plaats vond. Herdenken — en dit geldt toch wel in het bijzonder van de reformatie — heeft slechts zin, indien wij ons daarbij bezinnen op wat toen plaats vond en vooral op de betekenis, die het voor ons vandaag heeft.

Het heeft niet veel zin om de vraag te stellen of een reformatie als onder Maarten Luther thans nog zou kunnen plaats vinden. De tijden en omstandigheden waren toen zo anders, dat een vergelijking moeilijk te treffen is. Maar denkende aan de Reformatie heeft het wel zin om de tegenwoordige geesteshouding wat nader te bezien, een geesteshouding waarvan Rijsbergen slechts een exponent is.

Het is een populaire gedachte, dat één van de voornaamste punten van de Reformatie is geweest, dat wij door haar de Bijbel weer hebben teruggekregen. Als wij dit zeggen, zeggen wij een heel ding. Het is maar niet een kwestie van "mondig" worden! Het is maar niet zo, dat bij de Protestanten de mensen zelf hun beslissingen mogen nemen en hun interpretaties mogen leveren, terwijl dit bij Rome door de kerk voor de mensen wordt gedaan. Als wij zeggen, dat wij door middel van de Reformatie de Bijbel weer hebben herkregen, dan houdt dit in, dat wij dus persoonlijk een antwoord aan die Bijbel moeten geven. Wij kunnen ons niet in de schutse van de kerk stellen en ons veilig weten zodra de kerk de absolutie heeft uitgesproken. De Bijbel terugkrijgen wil zeggen, dat wij zelf persoonlijk geconfronteerd worden met het Woord van God, dat is met God zelf.

Hervormingsdag vieren is dus zeggen, dat wij blij zijn, dat wij echt dankbaar zijn, dat God ons recht in de ogen ziet en rechtstreeks tot ons spreekt. Hervormingsdag vieren is verklaren, dat wij niets tussen Jezus en ons in hebben, ook de kerk niet, maar dat wij zelf, persoonlijk luisteren mogen naar wat God tot ons zegt en dat wij er eveneens zelf, persoonlijk op antwoorden mogen.

Deze dingen neerschrijven is niet zo moeilijk, ze te beleven is een veel grotere opgave. Laten wij het onszelf en anderen maar eens op de man af vragen, of wij altijd geloven een kind van God te zijn. Dit behoeft men bij Rome niet te doen, daar kan men terugvallen op de kerk. Maar de Reformatie heeft ons doen zien, dat wij niet kunnen terugvallen op de kerk. God heeft ons Zijn Woord rechtstreeks gegeven en nu verwacht Hij ook een rechtstreeks antwoord. Van ons allen.

En nu juist op dit punt gevoelen velen zich onzeker. Men kan heel lang over christendom praten, men kan zich beijveren voor een grote manifestatie van de christelijke kerk in de wereld, men kan argumenteren over de wijze van kerkregering, maar men kan nooit de vraag ontlopen, die uit de Bijbel tot ons komt: En wie zegt gij, dat Ik ben.

Er zijn wel schijnbare vluchtheuvels. Om een voorbeeld te noemen: de oecumene is heel goed en misschien zelfs wel geboden. Maar de oecumene kan ook een schuilplaats worden, waardoor ik in de massa tracht verloren te gaan. Ik kan zo hard werken voor een of andere oecumenische beweging, dat ik daardoor mijzelf voorhoud de Kerk en de wereld een grote dienst te bewijzen. Dit wil dan nog helemaal niet zeggen, dat ik de oecumene daarmee een dienst bewijs, want als ik niet persoonlijk wil antwoorden op het Woord van God, dat tot mij komt, dan ben ik een uiterst zwakke schakel in die oecumene. Of ik kan ook (en nu denken wij even aan Rijsbergen) een geringere, of althans andere betekenis toekennen aan ambten en sacramenten, dan de tot nu toe gebruikelijke. Het ruimer stellen van mogelijkheden of het wegnemen van beperkingen kan inderdaad een gevoel van vernieuwing geven. Het is niet zo vreemd, dat Rijsbergen in Nederland sterk de aandacht trekt. Misschien zijn er eveneens vrij veel onder ons, die met een zeker verlangen zien hoe het kerlijk leven zich in dit Brabantse dorp ontwikkelt, en die heimelijk denken: "zo iets moesten wij hier eigenlijk ook hebben."

Nu willen wij niet ontkennen, dat het waardevol zou zijn of kunnen zijn, wanneer bepaalde gewoonten en gebruiken eens op de helling zouden worden gezet. Er is altijd een gevaar, dat wij iets doen "omdat het altijd zo is gedaan," zonder voldoende aandacht te besteden aan de betekenis of zelfs aan de juistheid ervan. Maar het gevaar is evenmin denkbeeldig, dat veranderingen worden toegejuicht alleen omdat ze nieuw zijn.

Het gaat ons echter thans niet om die veranderingen of vernieuwingen als zodanig. Wat ons momenteel voornamelijk bezig houdt is het waaróm van al die vernieuwingen. Hoe komt het toch, dat men telkens dan hier en dan daar meer of minder diepingrijpende veranderingen hoort aanbevelen? Men wil de kerkdiensten anders. Waarom? Men wil de ambtsbediening veranderd zien. Waarom? Men kan met de tweede kerkdienst op zondag niet goed meer uit de voeten. Waarom?

Waaróm? Omdat de vraag zich niet laat verdringen: "Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?"

Het is heel goed mogelijk, dat men tal van andere argumenten kan aanvoeren. Men kan wijzen op de veranderingen, die de menselijke samenleving heeft ondergaan, waardoor de mensen van nu anders zijn dan die van vroeger. Men kan zeggen, dat de wetenschap zoveel nieuws heeft gebracht, dat de gehele Bijbelse historie in een ander licht is komen te staan. Men kan zelfs aanvoeren, dat het zo akelig koud en ongevoelig in onze kerken kan toegaan. En zo kan men heel wat overhoop halen.

Maar die bepaalde vraag over onze persoonlijke relatie tot God en tot de Heiland, wordt er niet anders om. Als wij dit niet willen zien, kunnen wij beter maar geen Hervormingsdag vieren. Want het herdenken van de kerkhervorming wil zeggen, dat wij persoonlijk antwoord willen geven op wat God zegt.

Waarom maken wij ons ongerust of wij wel warmte in onze kerkelijke samenleving en in onze kerkdiensten zullen ontmoeten? Als Jezus onze Heiland is, dan kan het niet koud blijven. Dan komt die warmte van zelf. Die persoonlijke relatie straalt naar buiten uit. En wij behoeven ook niet bang te zijn of wij als kerk en als individuele personen onze taak wel zullen zien. Als Christus voor ons is wat Hij voor ons wil zijn, dan zendt Hij ons. "Zoals de Vader Mij gezonden heeft in de wereld, zo zend Ik ook u."

Hervorming of revival of opleving of hoe u het maar noemen wilt, wordt niet teweeg gebracht door verandering van gebruiken, maar begint van binnen.

D.F.

Geef Uw
Adresverandering
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

57 OOSTDUITSERS VIA TUNNEL GEVLUCHT

Tussen drie en vijf oktober zijn 57 Oostduitsers erin geslaagd via een tunnel naar West-Berlijn te vluchten. Op de foto wordt een Oostduitse vrouw met behulp van touw en blok uit de vluchttunnel getrokken.

EEN AANGEPAST EVANGELIE

door Dr. L. Praamsma

③

In onze beide vorige artikelen hebben we gepoogd iets van de achtergrond te schetsen, waartegen de invoering van de nieuwe Zondagschoolcursus van de United Church of Canada, daarin geassisteerd door de Baptist Convention of Ontario and Quebec, moet worden gezien. Hoe staat het nu met dit nieuwe 'curriculum'?

Volgens de hoofdontwerper (editor-in-chief) dr. Peter Gordon White is er eigenlijk niets bizonders aan de hand.

'Als het erop aan komt,' zo heeft hij verklaard, 'zijn we nu meer Bijbels dan we ooit tevoren zijn geweest. Iemand zou kunnen zeggen, dat de nieuwe cursus progressief is. **Maar ik houd niet van dit Woord. Wat we inderdaad** trachten te doen is het vinden van de ware betekenis van de Bijbel.' (Maclean's Magazine, sept. 19, 1964, p. 4.)

Ondanks deze geruststellende verklaring kan niet worden ontkend, **dat volgens velen deze nieuwe cursus** inderdaad een nieuwe koers betekent; dat hier en daar een storm van verontwaardiging opstak; en dat velen hebben verklaard, dat de inhoud van deze boeken voor de Zondagschool voor hen een 'eye-opener' is geweest.

Een plaatselijk collega van een Gospel-church vertelde me, dat mensen van een naburige United Church nu bij hem in de kerk kwamen, omdat ze zich onder het dak van hun eigen kerk niet meer veilig voelden.

En ik lees in the Hamilton Spectator van 19 sept. p.l.: 'Er heeft zich een meningsverschil geopenbaard in de pers, onder soms belachelijk schrikaanjagende opschriften (headlines). Sommige dagbladschrijvers hebben de United Church veroordeeld omdat ze geen Christelijk onderwijs geeft op de manier, zoals zij het Christendom verstaan. Woordvoerders van Pentecostal en Evangelische groepen hebben verklaringen gepubliceerd waarin ze de Bijbel onderschrijven, aan God hun steun verlenen en de United Church veroordelen. Meer dan eens is een hartstochtelijk beroep gedaan op leden van de Baptist en United Churches om hun kerken te verlaten. Dagbladen hebben brieven ontvangen van oprechte mensen, die hun krant lezen op een religieuze manier en die hun Bijbel lezen tussen de bedrijven door. Naar hun mening was de nieuwe **cursus niet een uiting van de kerk**, die bezig was met het brengen van het Evangelie van de levende God voor mannen en vrouwen van de 20ste eeuw.' En dan lees ik verder in dit blad, dat in een R.K. orgaan de nieuwe cursus verdedigd werd, omdat ze het woord 'mythe' op een gepaste wijze gebruikt, 'in overeenstemming met de positie ingenomen door alle Katholieken en Protestantse theologen.'

Hoe is nu de werkelijke situatie?

Het is onmogelijk om een grondig oordeel te geven in dit stadium, nu nog pas 18 van de voorgenomen 41 leerboeken zijn verschenen; er zullen er wel niet velen zijn, die deze 18 boeken grondig hebben bestudeerd.

Het ligt ook voor de hand, dat veel van het verzamelde materiaal goed bruikbaar zal zijn; de mensen die hieraan hebben gewerkt zijn een selecte groep geweest, ze zijn met de Bijbel bezig geweest, en ze hebben geprobeerd die Bijbel te laten spreken in de taal van de tijd.

Maar dit alles neemt niet weg, dat een generale indruk nu al mogelijk is; en dat die generale indruk bepaald niet gunstig is voor een christen, die vasthoudt aan het gezag en de onfeilbaarheid van de Heilige Schrift.

Een uitvoerige analyse van het gepubliceerde werk is gegeven door dr. W. Gordon Brown van het Central Baptist Seminary of **Toronto.**

Aan deze analyse ontleen ik het volgende.

Aangaande het gezag van de Bijbel wordt in deze cursus verklaard, dat het toekennen van Goddelijk gezag aan de Bijbel **hetzelfde is als afgodendienst. 'God** kan Zichzelf alleen openbaren in een persoon, en nooit in een leer of in een boek.'

Aangaande de zoendood van Jezus Christus lezen we: 'De gedachte, dat Jezus stierf om de gramschap van een toornig God te stillen, is volkomen onchristelijk.'

Wat de verschillende boeken van de Bijbel aangaat: de eerste 11 hoofdstukken van Genesis zijn van een mythisch karakter; de kinderen van grade 7—9 worden op de hoogte gebracht met de z.g. Pentateuch-kritiek; het verhaal van de zondvloed is een legende. In het boek Exodus wordt de verschijning van God aan Mozes in het brandende braambos beschouwd als 'beeldende taal' (picture language), om Mozes' diepe geestelijke ervaring te schetsen.

De doortocht door de Rode Zee bevat de mededeling, dat niet 600.000 man door het water trokken, maar de 6000 man door een moeras trokken, waarin de wielen van de wagens van Pharao bleven steken.

Er zijn volgens deze cursus twee **Jesaja's geweest, in hoofdstuk 40** begint de Jesaja van Babylon te spreken. Het boek Daniel moet gedateerd worden in de dagen van **de Maccabeeën. Gedeelten van de Evangeliën, toegeschreven aan zijn eigen tijd, vertolken alleen** de stem van de oudste kerk. De tweede brief van Petrus is niet door Petrus geschreven.

In de Kindergarten Teacher wordt al aan de kleuters verteld, dat ze zich niet moeten bekommeren om de vraag: 'Werd Christus werkelijk geboren zoals het in de Bijbel staat? What about the Virging birth?' 'We're not going to ask: did this happen? Instead we are going to ask: what is the meaning of the story?'

Ten aanzien van het opstandingsverhaal wordt aan de Juniors meegedeeld: 'Sommige christenen aanvaarden deze verhalen in de letterlijke zin des woords, en misschien hebben ze gelijk. Anderen voelen zich niet in staat om dat te doen: zij geven er de voorkeur aan aan Jezus te denken als aan Iemand, die was bekleed (transfigured) met wat Paulus noemt een 'geestelijk lichaam'.'

Op dezelfde wijze wordt gesproken over de lichamelijke opstanding van alle mensen. Dit wordt 'een disputabele zaak' genoemd, 'samenhangend met de bewaring van de persoonlijke identiteit, die dezelfde is als Paulus' geestelijk lichaam.'

Over de hemelvaart van Christus wordt gesproken in zeer vage bewoordingen, en Zijn wederkomst wordt genoemd: 'God's Lordship over time.'

Dit zijn maar enkele voorbeelden die ik ontleende aan het instructieve boekje van dr. Brown, maar ze vertonen alle hetzelfde beeld: dat van een aangepast Evangelie, een Evangelie dat de ergernis heeft weggenomen van het mysterie, de aanstoot van het geloof.

We drukken ons nog maar heel zwak uit, wanneer we zeggen, dat we deze gang van zaken diep betreuren.

We leven in een oecumenische tijd, dat betekent, dat we meer dan tevoren over elkaars kerkmuren trachten heen te kijken, en het goede trachten te waarderen, dat elders gevonden zou kunnen worden.

Maar wat is het pijnlijk te ontwaren, dat in de naam van een nieuwe bijbelwaardering en onder de vlag van een nieuw bijbelverstaan grondwaardheden van de H. Schrift worden misvormd of geloochend; en dat de kinderen van ons volk worden gevoed met stenen voor **brood.**

We hebben hiermee te maken in onze kerkelijke verhoudingen, maar ook in de schoolwereld. Eens te meer blijkt in deze nieuwe cursus, dat onder het oppervlakkig vernis van 'Canadian Christianity' heel wat schuil gaat, dat de toets van de eenvoudige gehoorzaamheid aan het Woord van God niet kan doorstaan, en dat door de apostel Paulus zou worden bestempeld als 'wind van leer.'

Wat wij nodig hebben zijn 'scholen met de Bijbel.'

Niet alleen voor onszelf, maar ook voor al onze Canadese medechristenen.

FIVE ROSES WAARBORGT U VOLLEDIGE TEVREDENHEID OF UW GELD TERUG

PARENTS *SUNDAY SCHOOLS*

AVAILABLE:

Five famous Van de Hulst books: —

1. TOMORROW WILL BE SUNDAY. (Second Printing) 99¢
2. BETTER THAN ANYTHING ELSE. (Second Printing) (Kerstfeest van twee domme kindertjes) .... 99¢
3. LOST IN THE SNOW. .... 99¢
4. DEAR LITTLE TRAMP (NEW) .... 99¢
5. THE BIG READ-TO-ME STORY BOOK (Grote Voorleesboek). For children from 4 to 9. Beautifully illustrated in colour. $4.29

Order EARLY — Don't delay

....When paying by Cheque, please include 15¢ exchange....

WOUDSTRA'S BOOKHOUSE

9330 JASPER AVENUE EDMONTON, ALBERTA

1964 CANADA SAVINGS BONDS

Een belegging,

waar U nimmer spijt van hebt.

Verkrijgbaar bij ieder bijkantoor van

THE TORONTO-DOMINION BANK

Where people make the difference

In Canana is het woord voor banden Goodyear

De Goodyear Diamond is het teken van het allerbeste in banden en banden service. U zult het overal in Canada, waar U ook rijdt, aantreffen.

Goodyear heeft banden vervaardigd zolang als men ze nodig heeft gehad. Goodyear heeft over de jaren een benijdenswaardige reputatie verworven door kwaliteitsprodukten en coulante bediening.

Kijkt uit naar de Goodyear Diamond. Het is het teken van de hoogste waarde in banden voor Uw auto, vrachtauto of traktor. De Goodyear handelaar heeft alle maten en soorten banden die op alle merken voertuigen passen.

THE GOODYEAR TIRE & RUBBER CO. OF CANADA LTD., NEW TORONTO, ONTARIO

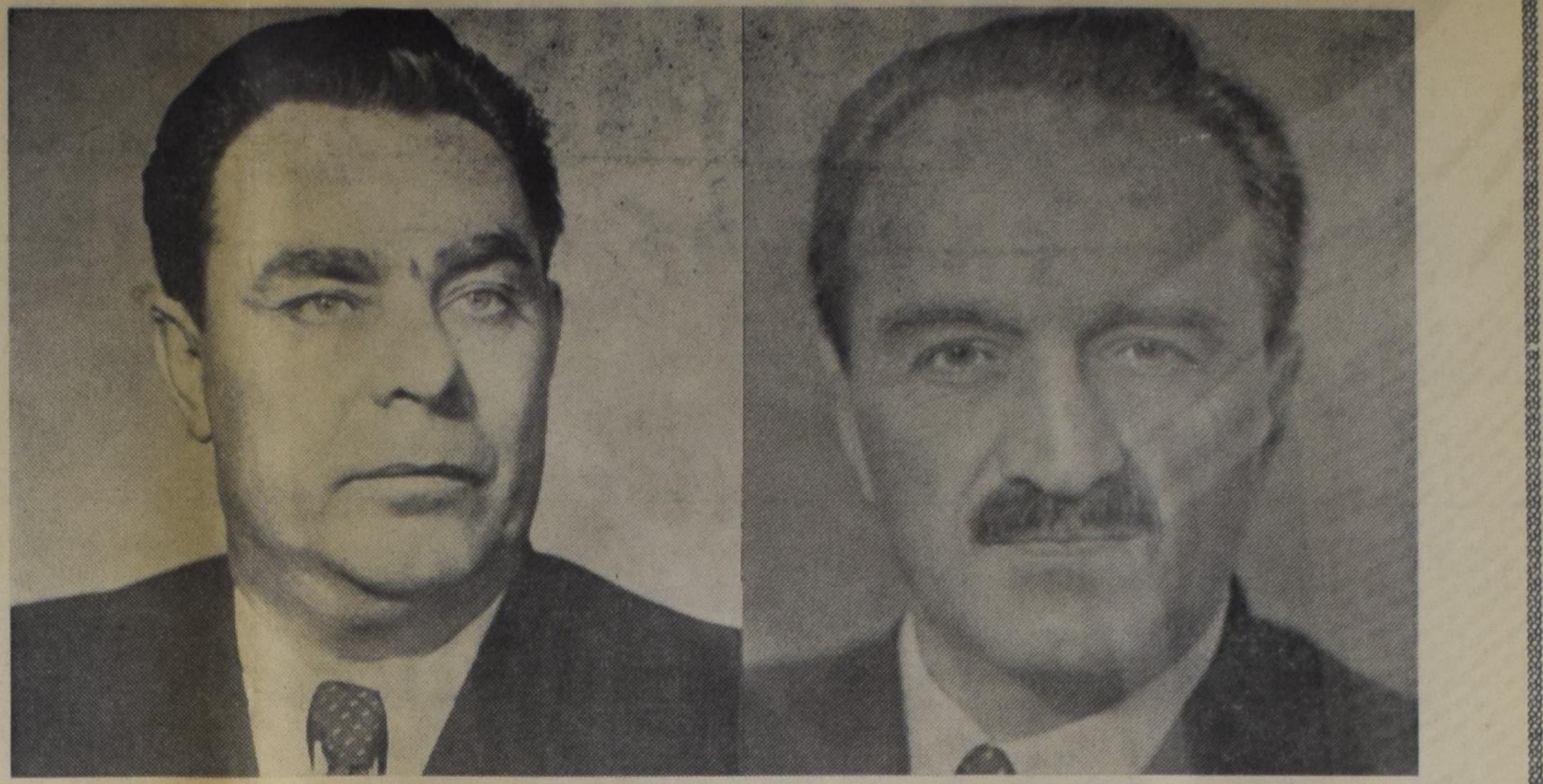

Twee mannen van wie de wereld meer zal horen. Als een volkomen verrassing werd verleden week bekend gemaakt, dat Khrushchev van al zijn functies in Rusland was ontheven. Zijn leeftijd en zijn physieke toestand werden gebruikt als pleister op de wonde, want in feite was Khrushchev ontslagen. Leonid Brezhnev heeft zijn plaats ingenomen als eerste secretaris van de Communistische Partij, het geen als de machtigste positie wordt beschouwd. Tot in juni 1964 was Brezhnev president van de Sowjet Unie en werd hij vervangen door Anastas Mikoyan. Achteraf was deze wisseling dus een voorspel op de gebeurtenissen van verleden week. De namen Brezhnev en Mikoyan spelt men in het Nederlands Berzjnev en Mikojan. Al wordt algemeen aangenomen, dat deze mannen de politiek van Khruhchev zullen voortzetten, de tijd zal moeten leren, welke koers van nu af aan zal worden gevaren. Tot voorzitter van de raad van ministers van de USSR is de 60-jarige econoom, Alexei Kosygin gekozen.

De slaap des gerusten

Waar was ik??? Deze bange vraag stelde ik drie keer, maar niemand antwoordde. Een ogenblik was er achter me nog een licht geweest, maar dat was ook verdwenen. Ik stond op en tastte om me heen. Met luid gekletter vielen een paar stoelen om. Het begon me nu te dagen. Ik was in de grote basement van onze kerk. Ik snoof eens. Ja, het klopte. Een kerk kun je namelijk altijd ruiken. Het is meestal geen frisse reuk, maar wel een imponerende. Doorgaans, wanneer een kerk in mijn reukveld komt, ben ik geneigd een Psalm aan te heffen. Doch thans niet alzo. Het kerkaroma riep ditmaal geen edele gevoelens op.

Voorzichtig, voetje voor voetje, probeerde ik me uit de duistere zaal te verwijderen, intussen mij steeds klaarder herinnerende, hoe ik wel in deze onbenijdenswaardige positie gekomen was....

We hadden een filmavond gehad. Het was een heel mooie fi[illegible] de zending. En naar gewoonte, al mijn verzet ten spijt, was ik midden in de vertoning in slaap gesukkeld. Dat heb ik al gehad sinds ik een jonge man was: ik val altijd in slaap tijdens een film. Ik kan me niet herinneren, dat ik ooit een film ten einde toe aanschouwd heb. Of ik wil of niet, tegen de tijd, dat het spannend begint te worden, werkt de duisternis en de muziek en het vlugge beeldenspel zo op me in, dat ik wegsluimer.

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

Ik kan me nog herinneren uit mijn jonge jaren, dat er voor de eerste keer een christelijke film in ons dorp werd gedraaid. Het was een film van de N.C.R.V. Katrien en ik waren pas verloofd en samen zouden we er heen. Ik had, evenals de meeste orthodoxe dorpelingen, nog nooit van mijn levensdagen een film gezien, en vol verwachting klopte mijn timmermanshart. Maar zelfs die film kon me niet wakker houden. Katrien moest me later de goede afloop van het drama vertellen, hoe de dwalende matroos ter elfder ure werd bekeerd.

En nu was het weer gebeurd. Ondanks al mijn liefde voor de zending had ik niet wakker kunnen blijven tijdens de zendingsfilm, en nu zat ik met de niet slechts gebakken, maar ook zwaar aangebrande peren. Ieder had na afloop de zaal verlaten, zoals te doen gebruikelijk was, maar Arie Dof had zijn sluimering voortgezet. En dat die lelijke koster niet even gewaarschuwd had! En waar was Katrien? Die had toch naast me gezeten tijdens de vertoning?

Heel voorzichtig, met mijn armen wijd uitgespreid om eventuele obstakels te tasten, begaf ik me door de diepdonkere zaal naar de uitgang.

Ik was ongeveer halverwege, toen eensklaps alle lichten aangingen. Daar stond ik met uitgebreide armen en open mond tegen het licht te knipperen. En achter in de zaal, daar stonden wel honderd gemeenteleden, die onder aanvoering van de koster naar me wezen en zich slap lachten. Radeloos keek ik om me heen, maar er was geen ontsnappen aan....

Toen schrok ik wakker van de luide stem van mijn echtgenote, die rechtop in bed zat, en me als volgt toesprak: — Zeg, Arie, kun je niet een beetje kalmer aandoen in het holst van de nacht? Is me dat een tijd om aan gymnastiek te doen? Geen wonder, dat jij geen slaap hebt. Je hebt de hele avond tijdens de film gemaft. Maar ik heb m'n nachtrust nodig....

Na dit nachtelijk feest liet mijn echtgenote zich weer in de kussens vallen en zette haar slaap voort.

Met een zucht van opluchting trok ik de dekens over me heen, blij, dat ik slechts gedroomd had. Toch voelde ik ook een zekere wroeging, omdat de zoveelste zendingsfilm aan mijn aandacht was ontgaan.

Dat slapen in publiek is toch een vervelend ding. Je vecht er tegen, maar je moet steeds weer het onderspit delven. Aan de andere kant ben ik weer blij, dat ik geluidloos slaap en niet snurk of hardop droom.

Er zijn herders en leraars, die vreselijk boos worden, als ze in hun gehoor slapende lieden zien. Ik heb het wel eens meegemaakt, dat ze in hun preek stopten en de opmerking maakten, dat de slapenden zich moesten schamen om tijdens de prediking van Gods Woord in te sluimeren!

Zo'n vermaning schiet langs zijn doel heen, omdat geen enkel welmenend gemeentelid met voorbedachten rade gaat slapen! Integendeel, de slapers zijn doorgaans de strijders, die, terwijl de andere gelovigen rustig zitten te luisteren en nergens last van hebben, rusteloos aan het vechten zijn tegen de opkomende slaap. Ziet ze schuifelen in hun banken. Ze verplaatsen zich van de ene dij op de andere. Ze geven zichzelf een pijnlijke schop tegen het scheenbeen. Verwoed maken zij hun brillen schoon. Ze bijten zich in de tong en in boven- en onderlip. Ziet en hoort, hoe verwoed zij pepermunten knabbelen! Ze draaien met hun ogen, ze trekken zichzelf aan de oren. Ze praten zichzelf — terecht of ten onrechte — voor, dat de preek buitengewoon boeiend is en dat het jammer is, om er ook maar iets van te missen. Zo strijden ze en worstelen ze, totdat ze voor de overmacht bezwijken en het moede hoofd laten hangen.

Ik zelf heb meer last van slaap tijdens filmen dan tijdens preken, maar mijn sympathie gaat uit naar alle strijders tegen slaap, die verslinders van King-pepermunten — extra strong.

Onze dominee vat het als een persoonlijke belediging op, als hij iemand in de kerk ziet slapen, maar verleden week nog heb ik hem bezworen, om inplaats van felle vermaningen liever woorden van hulde en aanmoediging te richten tot hen, die door de slaap worden aangevochten.

Een van de dominees, die we vroeger in ons dorp in Holland hadden, had er slag van, om met de slapers om te gaan. Hij blonk niet uit door veel talent en zijn eentonige voordracht had op vele leden de uitwerking als een wiegelied op kleine kinderen. Wanneer de kerk al te veel de aanblik kreeg van een slaapzaal, dan staakte de taktische herder zijn preek en sprak als volgt:

— Geliefde broeders en zusters, er is hier in dit gebouw één slapende broeder. Wil degene, die naast hem zit, zich even over hem ontfermen, door hem een duwtje te geven?

Het onmiddellijke gevolg was, dat alle slapenden, hoevelen het er ook waren, werden wakker geduwd.

Er is nog een andere reden, waarom men kerk- en filmslapers met zachtheid dient te behandelen. Dit soort mensen behoort namelijk doorgaans tot de meest tevredenen. Het lust hun niet, om kritiek te leveren. De preek of de toespraak bekritiseren doen zij niet, trouwens dat kunnen zij ook niet, omdat ze er wel bij waren, maar nochtans niet aanwezig.

Zo heeft dus de geachte spreker (of filmvertoner) niets van deze vredige lieden te duchten, hetgeen ook wat waard is!

Katrien, die als gebruikelijk over mijn schouders meeleest, merkt op:

— Het lijkt wel, of je het slapen in de kerk aanbeveelt! Kijk maar uit. Straks komen er weer boze brieven, en zijn er weer lezers, die voor ons blad bedanken.

Uit deze opmerking blijkt, dat mijn vrouw er weer eens niets van begrijpt. Immers, het is mijn bedoeling niet om de rust des slaaps aan te bevelen in de kerkdiensten. Er zijn er al meer dan genoeg, die in de kerk gedurende alle jaargetijden in een diepe winterslaap verzonken zijn.

Neen, het gaat er mij alleen om, dat men begrip heeft voor die arme lieden, die tijdens preek of filmvoorstelling na bange strijd en afmattende worsteling in slaap sukkelen.

Men wekke ze uit hun sluimer, maar men doe het met veel tact.

Men handele zachtkens met de zoete sluimeraars.

Namens alle schuldigen,

Arie.

RECTIFICATIE

In het artikel van Dr. L. Praamsma in ons nummer van verleden week is een storende fout geslopen. Het betreft hier het tweede gedeelte van "Een aangepast Evangelie", dat eindigde op pagina 2 met de zin "Ondanks voortreffelijke, door mij genoemde kwaliteiten." Het zal de lezers zijn opgevallen, dat dit onmogelijk kan slaan op hetgeen Dr. Praamsma in zijn artikel behandelde.

De laatste vijf alinea's behoorden tot de boekbespreking eveneens van Dr. Praamsma over "Parade der Mannenbroeders", welke boekbespreking voorkomt op pag. 7. in dit nummer.

Het tweede deel van Dr. Praamsma's artikel over "Een aangepast Evangelie" eindigde dus met de woorden: "deze boeken de sporen van deze situatie zullen vertonen."

Het spijt ons zeer, dat deze fout te laat is ontdekt, waarvoor wij zowel de schrijver als onze lezers onze verontschuldigingen aanbieden.

Red.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop

Your address for Sunday School supplies, Children's Bibles, Hymn Books, Bible class books, reading books, Bible and Study books.

Large selection of skit books and plays, Dutch and English records, etc.

Store open: Mon., Tues., Wed., Sat. 9 a.m. to 6 p.m. Thurs. and Fri. 9 a.m. to 9 p.m.

1058 MAIN STREET W.
HAMILTON, ONT.
TEL.: JA 8-1932

CALVINIST - CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

In Rijsbergen gaan kleuters naar het Heilig Avondmaal en er is geen Catechisatie

Een "vrije christelijke gemeente" die snel groeit al heeft er nog nooit een predikant zijn intrede gedaan, een gemeente die geen catechisatie of openbare geloofsbelijdenis kent, maar waar wel elke zondag met kleine kinderen het heilig avondmaal gevierd wordt en die een groeiend aantal vrienden in het hele land en in verschillende kerkgemeenschappen heeft; zo'n gemeente is op zichzelf al een opmerkelijk verschijnsel. Het wordt nog opmerkelijker wanneer men weet dat deze "vrije christelijke gemeente" voorkomt in het jaarboekje van de vrijgemaakte gereformeerde kerken. Om precies te zijn: bladzij 144. Het is de gereformeerde kerk (vrijgemaakt) in het Noordbrabantse dorp Rijsbergen. Over wat daar gebeurt kan men het hoofd schudden, men kan het veroordelen, of er verlangend naar uitkijken: het is in ieder geval iets dat steeds meer aandacht in kerkelijk Nederland krijgt.

ZONDAGS MAAR ÉÉN DIENST

Om te kunnen kerken moesten de Rijsbergense vrijgemaakte gereformeerden iedere zondag weer de tocht van zowat negen kilometer naar Breda maken. Het werd trouw gedaan, vaak twee maal op een zondag, door zo'n dertig mensen. Maar vooral op de winterdag werd de afstand wel eens heel bezwaarlijk gevonden. De vrijgemaakte predikant van Breda Ds. B. Telder stelde voor: beginnen jullie zelf diensten in Rijsbergen. Het was een voorstel dat aansloeg. En op 28 maart 1959 werd een afzonderlijke kerk geïnstitueerd.

De toen 45-jarige ouderling J. Katwijk, die in Breda ook wel eens preekte, werd in de jonge kerk van Rijsbergen voorganger. Een eigen gemeenteleven kwam op gang. En nu, na vijf jaar, zijn er meer dan honderd gemeenteleden met een kerkeraad van twee ouderlingen en een diaken. In die vijf jaar is Rijsbergen zo duidelijk een ongebruikelijke koers gaan varen, dat dit meer en meer de aandacht trekt in steeds ruimer kring.

OOK KLEINTJES

In eerste opzet is de orde van dienst nog vrij "gewoon". Het voorlezen van "de wet" is er echter niet meer bij. De prediking is vrij kort en daarbij wordt — iedere zondag — het Heilig Avondmaal gevierd. Allen gaan aan, zo wordt er verwacht; ook bezoekers van buiten de gemeente, en ook de kinderen, tot en met de heel kleintjes.

De schooljeugd neemt zelf al brood en wijn; bij kleuters van zo'n jaar of vijf helpen vader of moeder wel met het nemen van brood of het vasthouden van de beker. Alsof het de gewoonste zaak van de kerkwereld is.

Wie oplet mist de elders wel gebruikelijke optocht van in het zondagszwart gestoken kerkeraadsleden, met hun vaste plaatsen op het gestoelte der ere. Niets daarvan in Rijsbergen, waar zondags maar één dienst wordt gehouden. Ook is er geen catechismuspreek of voorlezing van een avondmaalsformulier. Met de instellingswoorden in het Lucasevangelie wordt volstaan. Bij de aan het begin van de dienst uitgesproken zegen heft de voorganger echter niet zijn handen op. "Dat gebaar is voorbehouden aan onze Hogepriester in de hemel."

LEER EN LEVEN

Ze hebben dit alles niet zo nadrukkelijk gezocht, de vrijgemaakten in dit dorp in het overwegend rooms-katholieke Noord-Brabant. Maar geleidelijk aan heeft het geheel van het kerkelijk denken en doen hier dit bijzondere karakter gekregen. Men is er op uit het gemeentelijk leven in overeenstemming te doen zijn met het eenvoudige, liefdevolle leven van de eerste christengemeenten, waar in de Handelingen der apostelen over te lezen valt.

Als er beslissingen moeten worden genomen ligt het zwaartepunt niet bij de kerkeraad, maar bij de gemeente. Wat leer en leven betreft houdt men het liever op de bijbel dan op allerlei belijdenisgeschriften, en de vele menselijke regelingen en verordeningen, die er later bij gemaakt zijn, zo licht men het in Rijsbergen toe.

Drie bijbelkringen, die op een avond in de week plaats vinden, worden trouw bezocht. Men neemt er ook wel kennissen mee naar toe. Bij de geopende Bijbel zoekt men daar wat God in deze tijd vraagt om te doen en te laten.

DAAROM . . .

Het onderzoek der Schriften op deze manier bracht de aanvankelijk niet gezochte veranderingen mee. De moeder van een overgekomen rooms-katholiek gezin vroeg of haar jonge kinderen ook aan het avondmaal mochten aangaan. In de bijbel vonden de Rijsbergenaren nergens beletselen. Sindsdien gaan ook de kinderen mee naar het — hier wekelijkse — heilig avondmaal.

Thuis vertellen de ouders wat daar in de kerk aan de hand is. Zo groot en veel zijn de zonden van de mensen, ja óók van de kinderen, dat de Here Jezus er aan het kruis voor moest sterven. Vooraf heeft Hij het avondmaal ingesteld. Wij moesten er altijd aan herinnerd worden, dat Hij voor ons is gestorven. En nu viert Rijsbergen iedere zondag heilig avondmaal, totdat Hij komt . . .

MONDIG

En als de kinderen dan al volop geheel meedoen met het kerkelijke leven van iedere zondag, waarom later voor hen nog "openbare belijdenis des geloofs" met het vragen om toelating tot het avondmaal? Daarom kent Rijsbergen geen catechisatie meer. En ook geen catechismuspreek. Die is immers uit de tijd, dat nog maar heel weinig mensen konden lezen.

Daarom waren destijds leerdiensten en een tweede dienst op zondag nodig. Nu niet meer, nu is er één zondagsdienst, die meer in het teken van de blijde aanbidding staat. En in de week gaat ter gezamenlijke lering de bijbel op de trouw bezochte kring open. De mensen kunnen nu zelf de bijbel lezen.

Het mondig-zijn van de gemeente lijkt hier toch wel meer dan een modewoord. Vóór alles, meent de kerkeraad, moet men bij de kleine en grote problemen niet om een "beslissing" naar de kerkeraad lopen. Men moet zoeken naar het antwoord op vragen van deze tijd, door samen rondom de geopende bijbel bijeen te komen. Het gaat niet aan de kerkelijke vergaderingen op te schepen met vragen, waarmee men niet bij het licht van de bijbel zelf geworsteld heeft.

UIT HELE LAND

Al met al is daar ten zuiden van Breda een plaatselijke kerk gegroeid met een zeer eigen karakter. Na de ene dienst op zondag volgt een gemeenschappelijk kopje koffie voor de gemeenteleden uit Rijsbergen en uit de wijde omgeving. Uit het hele land komen bezoekers. Op een deze zomer met "vrienden van Rijsbergen" gehouden conferentie kwamen sympathisanten uit de vrijgemaakte kerken van Dordrecht, Utrecht, Den Haag, Breda, Alblasserdam, Hardinxveld en Gorichem.

Er wordt al gesproken over de "vrij christelijke gemeente te Rijsbergen". Waarom wordt er niets gedaan aan Rijsbergen? zo is gevraagd. Er zijn toch bedenkingen te over tegen de nogal afwijkende opvattingen en gebruiken in dit Brabantse dorp? Die hebben dan ook wel degelijk de aandacht getrokken in het grotere (vrijgemaakte kerkverband. Maar Rijsbergen hoort er nog compleet bij.

De vrijgemaakten — laten we het zo maar zeggen - laten zich nu eenmaal niet zo direct leiden door de richtlijnen van de meerdere vergaderingen. Er zijn wel schorsingsprocedures tegen afzonderlijke predikanten. Maar tegenover een gehele kerk optredend, gaat men voorlopig niet verder dan het zenden van vermanende brieven en pastorale deputaatschappen.

GEEN DOMINEE

Zo alleen staat Rijnsbergen nu ook weer niet, of vrijgemaakte predikanten uit vele plaatsen komen er preken. Ook Prof. dr. K. J. Popma uit Utrecht ging meer dan eens voor. En verder iemand als ds. D. de Boer, predikant van de "vrije gereformeerde kerk" van Wolvega.

Van het woord "dominee" zijn ze in Rijsbergen niet zo gediend. Zeg maar voorganger of pastor; pastorale man. Zonder verder te "domineren" kan toch eigenlijk ieder gemeentelid preken en avondmaal of doop bedienen.

Niet alleen de dynamische ouderling-voorganger Van Katwijk maar ook ouderling M. Meijwaard preekt wel en heeft dan de leiding aan de Tafel des Heren. En een "leek" als mr. W. C. van Zwieten uit Utrecht, redacteur van het (vrijgemaakte) gereformeerde blad "Contact" preekte er en bediende er het avondmaal.

Dopen kunnen de "gewone" gemeenteleden ook doen. (Bij dopen kent Rijsbergen wel het voorlezen van het formulier en het stellen van de doopvragen.) Verbiedt de bijbel het gemeentelid al deze bedieningen? Vindt u het soms normaal dat als de dominee, pardon pastor, verhinderd is, de dienstdoende ouderling dan een (oude) preek van een ander voorleest? Zijn er dan zo weinig gerechtigd zelf te getuigen? Zo stellen ze het in Rijsbergen.

VERADEMING

Rijsbergen mag dan al een aparte plaats innemen in Nederland en binnen het eigen kerkverband, in verscheidene plaatsen zijn groepjes mensen, die verlangen naar wat de Rijsbergense minderheid doet en beleeft. Deze mensen zijn verontrust door de manier waarop in bepaalde vrijgemaakte kringen de ware kerk-theorie opgeld doet en door de tuchtprocedures, die daarmee samenhangen.

Voor hen is Rijsbergen — op de conferentie daar van de zomer bleek dit eveneens — als gemeente, die terug wil naar de gestalte van de christelijke gemeente van de eerste tijd van de kerk, een verademing en een voorbeeld. Men ziet, dat de bijbelkringen, zoals die in Rijsbergen functioneren, de onderlinge band hebben versterkt; dat er veel voor elkaar gebeden wordt; dat ook niet-kerkeraadsleden de zieken opzoeken.

OERVORM

Een van die mensen, die zo "terug naar de oervorm van de christelijke gemeente" willen is de heer P. Aalbersberg uit Utrecht, die op de conferentie forumlid was. Hij omschrijft dit verlangen als "vooral het gestalte geven aan een christelijke gemeente, die leeft dicht bij de Heilige Schrift met een grote mate van bewegingsvrijheid. Vrij van de heerschappij van de theologie en niet gekluisterd in de banden van een straffe kerkelijke organisatie."

Zij willen doodgewoon christelijke gemeente zijn. Tolerant waar dat mogelijk is. Niet vasthoudend aan oude vormen maar bewegelijk en levendig. Op die manier gaat de gemeente sterk tot de verbeelding spreken. Rijsbergen is een voorbeeld van hetgeen een wedergeboorte kan bewerkstelligen," aldus de heer Aalbersberg.

GEEN BREUK

Zelf wil de kerk te Rijsbergen niet uit het kerkverband. Een breuk moet vermeden worden, al was het alleen maar omdat je niet je gehoor moet verliezen.

Hoe het ook zij, Rijsbergen is meer dan alleen maar het gevolg van een diaspora-situatie. Een minderheidskerkje, als dat van Vrijhoeve, dat in 1946 werd geïnstitueerd, heeft nooit meer dan vijftien leden gehad, en is dit jaar, in juli, maar bij het naburige Den Bosch getrokken.

Rijsbergen daarentegen bloeit.

Bij de dertig leden van 1959 zijn hervormden gekomen en gereformeerden, christelijk-gereformeerden, oud-gereformeerden en vroegere rooms-katholieken. Nu zijn er meer dan honderd leden. Zou "Rijsbergen" nog aantrekkelijk zijn, zou deze gemeente in haar unieke situatie in het (roomse) zuiden haar strevingen nog waar kunnen maken, als zij een "normale" omvang kreeg, een groot aantal zielen telde?

—Overgenomen uit het Dagblad "TROUW" van zaterdag 5 september 1964.

SINTERKLAAS, KERSTMIS, OUD-EN-NIEUW IN HOLLAND — REDUKTIES TOT 25%!

U komt op 3 december met de MAASDAM in Rotterdam aan en geeft Uw familie de Sint Nikolaasverrassing van hun leven. U blijft voor Kerstmis en de jaarwisseling. Daarna ziet U misschien nog wat meer van Holland (er is zo veel veranderd) en keert terug op 19 januari met de STATENDAM via New York. Goed idee? Voegt U zich dan bij onze *„Christmas in Europe"* groep (minimum deelname 25 personen) die 24 november uit Montreal vertrekt. Het bespaart U 25%.

Misschien schikken de data niet. Kies dan een andere afvaart uit onze uitgebreide afvaartlijst—van Montreal of New York. Diverse reduktles. U neemt bovendien ***275 lbs. bagage per persoon gratis*** mee en geniet van de ruimte en het gemak dat alleen een zeereis kan geven. Raadpleeg Uw travel agent. Hij weet het!

„HAPPY HOLIDAY" AFVAARTEN
ROTTERDAM EN ANDERE EUROPESE HAVENS

VAN MONTREAL/QUEBEC:
MAASDAM 24 nov.

VAN NEW YORK:
NIEUW AMSTERDAM 19 nov.
PRINSES MARGRIET 4 dec.
STATENDAM 10 dec.

EN VELE ANDERE AFVAARTEN

Holland-Amerika Lijn
De Lijn met Hollandse Traditie.

Pay Later Plan beschikbaar

Fleurs de Hollande

BOLDOOT
ANNO 1789

PARFUM - EAU DE PARFUM - EAU DE COLOGNE
SAVON - POUDRE
Alleen vertegenwoordiger voor Canada:
FRED R. VANDERVELDE, P.O. BOX 194, HAMILTON, ONT.

ROTER TABLETTEN
tegen maagklachten

Wordt U geplaagd door maagpijnen, maagzuur, gassen? Voelt U zich hondsmoe Slaperig na maaltijden?

Probeer dan ROTER tabletten — in vol vertrouwen — voor vlugge verlichting

60 tabletten $3.00,
150 tabletten $6.30.

ROTER tabletten — een populair recept in vele Europese landen — hier verkrijgbaar in alle goede "drug stores".

HELP PROVIDE THESE CHILDREN WITH A GOD-CENTERED EDUCATION!

Pictured above are a number of christian grade school children from the Toronto District. In the near future these children will be entering Highschool. Whether we will be ready to receive them in our own Toronto District Christian Highschool, will depend on your support of TROWEL ACTION '64. We pray that you may pledge as God has blessed. Let's pledge on

OCTOBER 26, 27 and 28

TROWEL ACTION '64

Building Under The Cross For Christian High!

Beelden van en uit

NEDERLAND

★

Binnenhof-Notities

Het jaarlijkse parlementaire steekspel is weer achter de rug. Na Prinsjesdag als de Troonrede is uitgesproken, volgt onmiddellijk de Miljoenen (Miljarden)-nota en dan beginnen in oktober de grote debatten in de Tweede Kamer. Voorheen eerst de algemeen politieke beschouwingen en daarna de financiële discussies, ditmaal echter gecombineerd. En geen wonder. Immers, bijna alle vragen van het Overheidsbeleid hangen samen met de beschikbare middelen. Geen geld, geen Zwitsers!

Wel, geld is er plenty en toch voor de Staatshuishouding blijkbaar nooit genoeg. Op die grond werden ook nu weer heel wat door Kamerleden geuite wensen afgewezen.

De aangekondigde, maar steeds weer op sleeptouw gehouden belastingverlaging was the topic of the day. De R.K. fractie-voorzitter, Drs. Schmelzer, die in het vorige kabinet staatssecretaris was en dus de kronkelgangen der bureaucratie van nabij heeft leren kennen, pakte nogal fors uit. Hij wilde tegelijk met het optrekken van de A.O.W. en de A.W.W. op 1 januari a.s. ook de belastingverlaging doen ingaan. Zo niet geheel dan toch ten dele.

Anderen, vertegenwoordigers van de A.R. en C.H. en de kleine fracties vielen hem daarin bij. Merkwaardig genoeg waren de liberalen trammak. Als de Regering zegt, dat het niet gaat, zouden zij niet verder aandringen. Welk een andere houding dan bij de R.E.M.-wet!

Natuurlijk zei de Regering, dat het niet ging.

De minister-president, **Mr. Marijnen**, is allesbehalve een gloedvol en boeiend spreker, doch men moet hem toegeven dat hij niet spoedig bakzeil haalt.

Hij had twee argumenten: 1e. technisch kan het niet (d.w.z. de belastingadministratie kan op deze korte termijn de wijzigingen niet toepassen) en 2e. conjunctureel is het niet verantwoord.

De verdedigers van een zo spoedig mogelijke verlaging van de inkomsten- en loonbelasting hadden er terecht op gewezen, dat dit de beste vorm is voor inkomensverruiming, omdat er geen kostenverhogende tendens in zit en tevens, hoe noodzakelijk het is de zwaar belaste kleine zelfstandigen tegemoet te komen.

Doch de minister-president was zelfs niet bereid om toe te zeggen, dat met ingang van 1 juni '65 een begin met de verlaging zou worden gemaakt.

En de minister van Financiën, **Prof. Witteveen**, voegde daar nog een zeer wetenschappelijk betoog aan toe, waaruit zou moeten blijken de onmogelijkheid van een verlaging voor 1 januari 1966, vergetende hoe hij zelf in de Eerste Kamer, voordat hij minister was, en speciaal zijn geestverwanten bij de verkiezing in 1963, met deze vlag hadden gezwaaid.

Politiek is toch maar een kunst, waarbij men alle kanten uit kan.

In 1922 sprak de Dean of St. Paul's (Londen) deze ware woorden: "Good government is the hardest of all problems, and it has never yet been solved."

Rehabeam's geest spookt altijd weer rond in de ambtelijke bureaus van oude en jonge landen. Het komt bijna steeds hierop neer, dat de burgers zwaarder worden belast en minder eigen verantwoordelijkheid wordt gelaten. Men behoeft niet alleen bij de dictatoriaal geregeerde landen naar een bewijs hiervan te zoeken, het geldt evengoed voor onze democratisch bestuurde landen.

Andere punten van belang in het Binnenhofse tournee waren o.m. het aangekondigde wetsontwerp tot instelling van een wegenfonds, waarbij gedacht wordt aan een extra heffing van de autorijders op de snelwegen, de prijs- en loonbeweging en natuurlijk de . . . ontwikkelingshulp.

In Nederland draagt men het hart op de rechte plaats. Wel doen we er lang over voordat we een project goedkeuren en we laten ambtenaren liever tienmaal een reis maken, waarvoor tienduizenden guldens worden uitgegeven, dan dat we over ijs van één nacht gaan, maar dan ook zijn we geweldig ethisch. We laten de linkerhand niet weten wat de rechter doet.

Maar het moet meer worden, al geven we reeds ong. 250 miljoen per jaar weg.

Dr. Vondeling, de leider van de oppositie, zei dit en de heer **Smallenbroek** (A.R.) wilde daarbij niet achter blijven. Beiden dienden een motie in. Uiteraard verwerp je die van de oppositie en neem je die van een der "bevriende" partijen aan. Eerlijkheidshalve dient gezegd, dat de Drentse afgevaardigde minder ver in zijn eisen ging dan die uit Leeuwarden. Minister Marijnen had bezwaar tegen beide, doch liet de Kamer de illusie met de aanneming van de motie-Smallenbroek iets te hebben gedaan. Althans een gebaar!

Het **Fries Dagblad** had over de hulp aan ontwikkelingslanden verstandige woorden geschreven. O.a. deze:

> "Reeds eerder hebben wij erop gewezen, dat er een wat onwezenlijke activiteit bestaat, om de Nederlandse ontwikkelingshulp te vergroten. Niet zelden stuit men daarbij immers op de voorstelling, dat het in cijfers, in guldens uitgedrukt **bedrag** de enig juiste maatstaf is van de progressiviteit en de barmhartigheid van het Nederlandse bewind. Sommigen dreigen op dit gebied een beetje monomaan te worden.
>
> Wij hebben voortdurend betoogd, dat het hem helemaal niet zit in de gróótte van het bedrag, maar dat het gaat om de vraag, of het werkelijk hélpt. Helpt in die zin, dat de bevolking van een "achtergebleven" gebied er werkelijk van profiteert. Wanneer elke staat die pas begint, meent een eigen luchtvaartmaatschappij te moeten hebben met bovendien een particulier vliegtuig voor de president en een dito voor de vice-president, dan zijn dat alleen maar dure dwaasheden. Wanneer in zulk een land onder ervaren en wetenschappelijke leiding de produktie en verwerking van plantaardige vetten wordt gemoderniseerd, dan komt zulks de economie van het land ten goede. Dan krijgt het nationale bestaan een steviger basis."

De praktijk leert dat bij de z.g. multi-laterale hulp heel wat "dure dwaasheden" worden begaan. Doch de politieke jongeren-organisaties hadden een appèl op de Kamer gedaan en de jeugd stelt men niet graag teleur. De huidige mannenbroeders willen toch ook nog wel eens een goedkeurend knikje.

Drs. Schmelzer, de R.K. fractieleider, die in zijn eerste rede zo flink van leer trok, retireerde bij de replieken. Hij diende geen motie in om de belastingverlaging toch 1 januari 1965 te laten ingaan. Zelfs kreeg hij geen toezegging inzake een gelijktijdige behandeling van de wetsontwerpen, die de lasten verzwaren èn de wetsontwerpen, die de lasten verlagen. Daarbij behield hij zijn stem voor, als deze twee elementen niet gelijkelijk in het beleid werden gerealiseerd.

Een stok achter de deur, maar dan wel een heel dun rietje!

Het debat had een heel rustig verloop. De liberalen waren even boos op de heer Vondeling en de temperamentvolle heer Smallenbroek op de liberalen, doch daar bleef het dan ook bij.

Het Kabinet kan tevreden zijn weg vervolgen.

Natuurlijk zal straks bij de afzonderlijke begrotingen nog wel eens een stormpje opsteken, o.a. bij Economische Zaken tegen Staatssecretaris Bakker, die het aantal industriekernen wil inperken en bij Verkeer en Waterstaat inzake de weggelden, doch Dr. Vondeling heeft het als leider van de Partij van de Arbeid veel moeilijker. Hij zoekt, maar vindt geen aangrijpingspunten, waarop hij zich kan vastbijten. Het is zelfs zeer de vraag, of zijn fractie straks tegen de belastingverlaging zal durven stemmen.

Men kan het Kabinet visie en een grote lijn in het beleid ontzeggen, doch het is zeer de vraag of, als de P.v.d.A. mede in het ministerie vertegenwoordigd was, er iets anders uit de bus zou zijn gekomen.

Voorshands dus geen crisissituaties. Minister Luns kan weer rustig op reis gaan.

Cn.

Canada Savings Bonds

1964

GEMAKKELIJK TE KOPEN

U kunt Canada Savings Bonds contant of op termijnen kopen. Koopt ze via het Payroll Savings Plan op Uw werk — of bij de banken, erkende beleggingshandelaren, effectenmakelaars, krediet- en voorschotmaatschappijen. Zij zijn verkrijgbaar in coupures van 5, 100, 500, 1000 en 5000 dollars, tot een maximum van $10,000 per persoon.

EENVOUDIG TE VERZILVEREN

U kunt Canada Savings Bonds te allen tijde tegen het volle nominale bedrag plus opgebrachte rente verzilveren. Indien U contant geld nodig hebt dan behoeft U slechts het inlossingsformulier op het aandeel in te vullen en dit aan Uw bank te overhandigen. U zult dan Uw geld onmiddellijk ontvangen.

UITSTEKEND OM TE BEWAREN

Elk jaar op de 1ste november krijgt U rente op de Canada Savings Bonds — 4½% over elk van de eerste 2 jaren; 5% over elk van de volgende 5 jaren en 5½% voor elk van de resterende 3 jaren — daarbij een gemiddelde rente van 5% per jaar opbrengend, indien U ze behoudt tot de vervaldag over 10 jaar.

Iedereen heeft wel het een of ander om voor te sparen

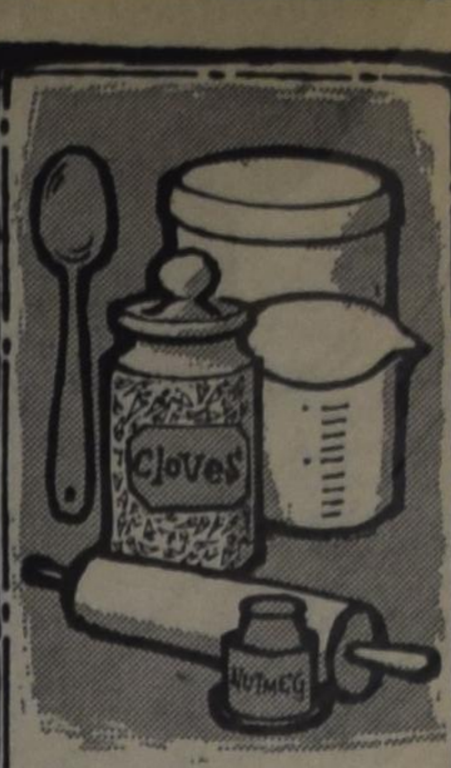

Alsof U ze zelf gebakken heeft!

Heus, als U VOORTMAN'S speculaasjes koopt, kunt U die de meest verwende bezoeker presenteren. Ze zullen zich afvragen of U die zelf gebakken heeft.

Iedereen merkt direct dat dit niet zomaar gewone cookies zijn. Wat VOORTMAN'S bakt, bakt VOORTMAN'S goed.

Speculaasjes van VOORTMAN'S

de bakker, die ze bakken kan!

VOORTMAN'S speculaas wordt gemaakt volgens een recept dat al meer dan 100 jaar gebruikt wordt.

WIJ ZIJN *NIET* DE GROOTSTEN
WIJ ZIJN *NIET* DE OUDSTEN

Daarom ziet U ons altijd zo druk in de weer om het al onze klanten naar de zin te maken. Wij staan altijd klaar. Dag en nacht. Wij hebben de laatste informatie. Wij verzorgen Uw reis, IEDERE REIS, zodanig, dat U graag weer bij ons terug komt. Volgend jaar. Of het jaar daarna.
Weet U waarom?
Omdat wij ons voorgenomen hebben de grootsten te worden. En de oudsten.
Daarom kunnen wij ons niet veroorloven het op ons gemak te doen.
Wij nemen graag uw reiszorgen over . . . Want DIT is onze business: U onbezorgd laten reizen.

ADRIAAN LIMBERTIE

World Wide Travel Service

DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.
300 Wilson Ave. (bij Bathurst) 444-8280 — ME 5-5661

Hi Neighbours!

No doubt we all have pleasant memories of our childhood days. It seems unnatural that the experiences, while being enjoyed, were not as pleasant as they become with time. We seem to become nostalgic later in life about the most matter-of-fact occurrences.

When our family life consisted of some teen-aged and some younger members, we had what seems to me was a very special treat on Sundays in summer time. Mother would take the younger edition for a walk.

The goal of each tour lay just a few minutes down the road in a woods. No doubt not as large a woods as my childish memory has built it to be. It was a pine grove of trees in the centre of which was a shallow place. The pine needles had been falling there for many years, and it had become soft and spongy underfoot. Since it was well shaded, the shallow spot was like a huge saucer with many large patches of moss. This was the cherished part of our afternoon. Mother, being the artistic person she was, showed us how we could design small gardens. Each of us would select a spot on the slanting side of the "saucer" and we would gather our materials: moss, pine cones, green or brown ones, acorns, leaves of various shapes and sizes and we would go to work, urged on, gently directed by Mother. Each finished garden to her was beautiful, and each received praise and every time we would try to improve on the design we had made before. Now we are all grown, Mother has gone many years ago and yet her influence is still felt.

The feeling that may overtake us all, as we have grown older, is the feeling of homesickness to this very quiet, very peaceful spot. If I sit still and dream I can hear the sound of the wind blowing through the pines, I can smell the odor of the trees, pines have a smell all of their own. But what gives me the most pleasure is the feeling of peace and quiet that I always felt when we were there. Mother often brought a book, and we would sit or lie on the soft pine needles while she read from children's books—from "The angry Janitor" who had lost his glasses—through to the wonderful books by Penning, about the South African Boer War. No wonder when we came to this country we put up arguments when we heard a Canadian's view on this war. Teachers must have been very irritated with us as we stubbornly defended the Boer's cause. We were shocked to find little or no reference made to the heroes of the books we had read. Christian de Wet, Paul Kruger and others didn't seem to be as popular with our Canadian classmates as they were with us.

We have since learned that each country has its own view of a war fought and the history books of the opposing sides do not often coincide. Such is life, may be said here.

But we were in the woods overseas and the memory it brings is not connected with war, but with peace. It is a pity that few people go for leisurely walks anymore. Life is racing by on wheels nowadays. We may go for a ride and for those who own one, a boat may afford a leisurely hour of enjoyment, but it might be very profitable if we would all make it a habit to go for a walk to a quiet place or in a quiet time of day. I know people who love to go for an early stroll, on Sunday morning. Personally I have found that just at dusk in the early evening it can be most relaxing. Perhaps my Mother was in need of the peace the walk to the woods afforded us children. With a family of ten during depression days life must have been very difficult at times. I hope we were not too demanding.

A walk to the woods in this country can become a nightmare of poison ivy or other plant itch, but there are still woods where the pine needles have formed a cushion underfoot. A walk to the woods in early evening is hardly advisable any more either for a lonely female, but there are quiet streets where one may walk alone or with a pleasant companion. If you wish to feel very close to God, you do so as you look up at the stars, and you can talk to Him about whatever it is that bothers or troubles you. Then you feel a peace come over you that you hardly ever experience surrounded by other people. Folks who live in the country have this opportunity more often than city dwellers. There you walk or sit in your yard and enjoy this completely relaxed feeling we all need. True, on these lonely walks you often come face to face with yourself and what you see is not always flattering. It may be a good thing that it is dark, for a look in that mirror can reveal what otherwise is not too clearly seen. And surprising how well you see yourself in the dark. If this sounds farfetched try it and you will see what I mean.

In a recent copy of the United Church Observer there was a list of hymns which were being criticized for their content. One of them was: O, for a closer walk with God. It is not included in the new Hymnary being planned, because 'Walking is not enough, a Christian just doesn't spend his time walking.' Perhaps not, but it is my opinion that if people took more time out for quiet walks, they'd be more ready to settle their differences.

If you prefer a daylight walk choose a quiet place to walk to. My young son and I have spent many hours walking on our city's cemetery. One of our neighbours shuddered once when I told her this, but to me that is a very good place to walk. It is quiet and leaves a sense of peace with you, and we need that. We are tense, we are too busy, and the result is that so often we become very difficult to live with. Escape can be found in many artificial ways, but to me, a quiet walk is one of the best ways to find your balance.

Try it neighbour, and you may be pleasantly surprised.

Greetings from

YOUR NEIGHBOUR

UTRECHTSE PROFESSOR HOUDT LEZINGEN IN TORONTO

Van het Nederlandse Consulaat-Generaal vernemen wij, dat Prof. Dr. G. Quispel van de Universiteit te Utrecht in Toronto een viertal lezingen zal houden, die georganiseerd worden door de Toronto Graduate School of Theological Studies (Emmanuel-, Knox-, Trinity- and Wycliffe College).

Prof. Quispel is vooral bekend als een van 's werelds grootste kenners van de literatuur en geschiedenis van de gnostiek. Hij zal de volgende voordrachten houden:

I. Faust: The Symbol of Western Man. Dinsdag, 17 november te 4.30 n.m. in West Hall, University College (Main University Campus).

II. New Light on Christian Origins.

III. The Gospel of Thomas and the Origins of Christian Asceticism.

IV. Gnosticism and History.

De laatste drie lezingen zullen worden gehouden op respectievelijk 18, 19 en 20 november te 4.30 n.m. in Sheraton Hall, Wycliffe College, Hoskin Avenue.

Niet alleen theologen, maar alle andere belangstellenden zijn van harte. welkom.

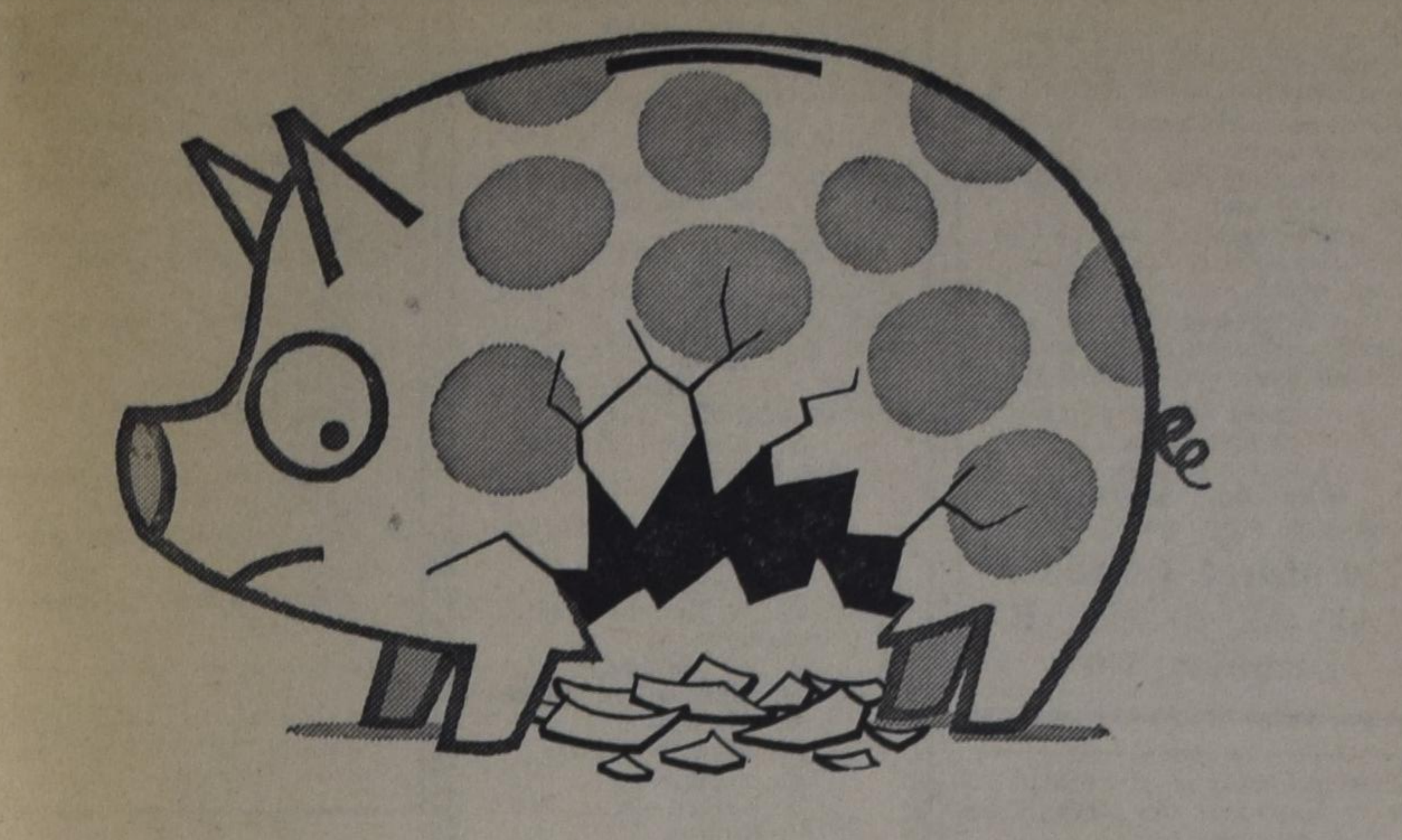

VALT HET SPAREN TEGEN?

Koop Canada Savings Bonds bij de Scotiabank op gemakkelijke termijnen

Op deze manier kan bijna iedereen meer sparen! Contant gekocht of op termijnbetaling, Canada Savings Bonds zijn een uitstekende belegging voor U. Wacht niet — bezoek spoedig Uw dichtstbijzijnde Scotia filiaal. Zij helpen U met alles.

ScotiaBANK
THE BANK OF NOVA SCOTIA

CSN-1

FOR ALL YOUR BOOKS:
BURLINGTON BOOK- & BIBLE HOUSE
468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

GENEESKRUIDEN

Volgens recepten der beroemdste natuurgeneesk. artsen en specialisten. Prachtsuccessen ook daar waar alles faalde. Giftige pijnstillende middelen kunnen in het lichaam grote verwoestingen aanrichten. Weest voorzichtig, neemt het allerbeste, de onschad. Flora-geneeskruiden. Beter zijn er niet. Enorme successen bij slep. ziekten.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling).

Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

KERSTMIS IN NEDERLAND

Er zijn NU nog plaatsen beschikbaar voor GROEPSREIS PER BOOT naar Nederland (Groep moet totaal 25 deelnemers hebben). PASSAGE PRIJS SLECHTS $346.50 RETOUR.
Vertrek Montreal per "MAASDAM" 24 november
Vertrek Rotterdam per "STATENDAM" 20 januari
Voor volledige inlichtingen:
VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Tel. 723-4471

NAAR NEDERLAND?

Per boot of vliegtuig. Wij verzorgen 21-daagse retours, groepsreizen en charters. Vóór U besluit hoe of wanneer, vraag eerst
JAN FABER, Mgr.
Burlington Travel Service
Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:
2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

HOLLAND LIFE
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:
TORONTO, 2828 Bathurst St. RU 7-5637
HAMILTON, 20 Tisdale St. S. JA 8-0147
ST. CATHARINES, 94 Church Street MU 4-6385
LONDON, 150 Elmwood Ave. GE 8-8439

Kantoren:
MONTREAL, 3600 Van Horne 731-9421
VANCOUVER, 1280 West Pender MU 3-9685
EDMONTON, 9924-106th St. GL 4-3260
CALGARY, 3335 Boulton Road 289-5748

A° 1807 Holland Life

GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVOORZIENING

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(58)

"Dat doet er niet toe, heren, ik kom niet voor mezelf."

De half geopende mond van Gompel valt met een geluidje dicht. Hij had haar naam willen herhalen, om die des te beter te kunnen onthouden, want námen onthouden, dat kan hij... Maar dit mens...

"Oh... eh... pardon... ik bedoel..." hakkelt hij.

Kevelaar glimlacht zelfverzekerd. In zijn ladder zitten ook een paar degelijke sporten, waarop beschaving, opvoeding en omgangsvormen staat. Die mist Gompel ten enenmale. Hij weet wel met de mensen om te gaan, maar meer in de geest van "Ha, die Jan-ha-ha-ha en hoe gaat het zo jongen? Tijd niet gezien, kijk, dat is mijn auto. Leuke slee wel, hè. O, wist je niet dat ik directeur van die verzekeringsmij ben? Enfin, als je eens wat te verzekeren hebt kan je bij mij terecht. Altijd safe. Bonjour!"

Hij kan ook wel eens dikop deftig doen, maar dat is maar een heel oppervlakkig vernisje, dat zie je nou. Gaat het niet precies zoals hij gedacht had, dan ligt hij er direct uit. Hij stottert dan maar wat en heeft spijt als haren op z'n hoofd, dat hij die stunt uithaalde.

"Het is tegen de regels, dat u zonder..."

Dan is het Gompels beurt om te glimlachen, want de bezoekster hóórt Kevelaar niet eens. Ze voelt de zakenman Gompel aan en praat uitsluitend tegen hem.

"Ik kom voor die zaak van de "Antje-Jacoba"... legt Mie kort uit.

"Antje-Jacoba?... "Antje-Jacoba..." stottert Gompel. Hij is werkelijk een ster in het onthouden van namen, maar nee, déze naam zegt hem niets.

Kevelaar wel. Het zal wel om een werkster gaan, want die wijven roepen elkaar altijd bij de voornamen. Hé, Neel! Hé, Antje-Jacoba. En ze hebben ook honderdmaal op een vroege ochtend of late avond mot met elkaar.

"Als het om een werkster gaat, moet u bij de personeelchef zijn. Daar kunnen wij u niet over inlichten," zegt hij op een verre, verre afstand.

Maar Mie hoort hem weer niet. Ze praat met Gompel, want die is zakelijk, dat voelt ze.

"Dat schip bedoel ik, dat hier verzekerd was en verbrand is."

Kevelaar bergt zijn vulpen op en slaat de map dicht. Een schip verbrand! Ja-juist, aan de binnenschippers gaan ze nog kapot en daar wil hij het zijne van hebben.

"Schip? Verbrand?" schrikt Gompel. "Weet u daar iets van, meneer Kevelaar?"

Maar nee, die inmenging ligt buiten het terrein dat Mie bewerken wil. Het type Kevelaar kent ze op een prik, zeurderig, zonder verstand van zaken en dus niet in staat om tot de kern van de zaak door te dringen. Haastig geeft ze dus antwoord: "Ja, dat schip, dat hier verzekerd was voor tien duizend gulden. Het is verbrand: brandstichting!"

Zo, nu kunnen de heren zich thuis gaan voelen. Het gaat dus niet om het uitbetalen van een schadegeval, want dat moet zo min mogelijk voorkomen en zo lang mogelijk niet begrepen worden. En Gompel herinnert zich het geval nu weer haarfijn, want hij heeft het prinsheerlijk voor Kevelaar verzwegen, omdat die toch al zo tegen die schepenverzekerderij is.

"Ah... juist, snapt hij. "Zeg, Kevelaar, dat is immers dat schadegeval waar Derksen me gisteren over opbelde. Een knecht van die schipper schijnt verteld te hebben, dat zijn baas dat schip zelf verbrand heeft en de politie heeft de zaak in onderzoek. Oh en nu komt u...?"

Kevelaar zit te duizelen, want hij weet van niks. Maar Gompel vindt het verloop prachtig, want zijn collega kan dat in gezelschap van een bezoeker nooit zeggen. Hoe naijverig ze ook op elkaar zijn, tegenover de buitenwacht trekken ze één lijn, anders blijft er van de stand van de zaak niks over.

"Ja, daar wilde ik eens over praten," gaat Mie zakelijk verder. Praten, dat is iets wonderlijks. Daar verschuilt ze haar hele persoonlijkheid achter. Soms schijnt ze goedhartig; dan weer hard-zakelijk, maar wat ze in werkelijkheid is, dat weten maar enkele mensen. Dokter Van Loon weet het en Teeuw Versluis. Ja, natuurlijk, ook Jochem van der Vaart, al weet hij nog niet bij benadering achter welke persoonsverwisselingen ze dikwijls schuilgaat. Hier, deze hoge pieten zullen haar nooit leren kennen. Ze praten met elkaar over een borstwering van woorden en de bouw van die borstwering is in handen van Scherven-Mie, de pottenvrouw.

Kevelaar, in zijn onnozelheid en onvrede met de gang van zaken, meent door die woorden heen te kunnen kijken en merkt op: "Oh, u komt als getuige. Was u er bij, toen die schipper het schip in brand stak?"

Hij stelt de zaak wel erg simpel. Mie glimlacht zowaar tegen Gompel, want zij weten iets van de achtergrond van alle gepraat: je wilt zaken doen en liefst zonder te laten merken dat er een eigenbelangetje in het spel is. En welk eigenbelang is er, om als getuige-aanbrenger dienst te willen doen?

"Nee," zegt Mie. "Ik kom alleen maar zeggen, dat die zaak ongedaan gemaakt moet worden."

"O, ja-ja..." schrikken de beide directeuren. Daar bedoelen ze niets mee, meen dat niet. Ze willen alleen maar zeggen, dat ze best snappen, dat Mie dat zou willen. Want van vervulling van die wens kan natuurlijk niets komen. Als ze dat zo wenst, zal ze wel belanghebbende zijn en een belanghebbende bij een strafzaak daalt al direct een heel stuk in de achting van mensen van onbesproken gedrag als de heren Gompel en Kevelaar. Voortaan is Mie geen mevrouw meer, maar juffrouw.

"Het spijt ons, juffrouw, maar we hebben de zaak in handen van de justitie moeten geven. U begrijpt..."

Mie begrijpt niets. Ze wil niet begrijpen, want als ze dat zou doen, zou ze neerknielen voor dat zware bureau en haar handen smekend opheffen en bidden: "Ach, meneer de directeur, gun me een beetje geluk en trek die zaak in." Maar nee, duizendmaal nee, want kerels als Gompel zijn keihard of glashard, kies ze zelf maar uit en er is geen goed garen mee te spinnen, als je zelf de wol niet kiest.

"Dat moet ongedaan gemaakt worden," zegt ze kort en koppig.

't Is meer dan gek. Kevelaar loopt met zijn handen in zijn zakken achter het bureau heen en weer. Wat denkt zo'n mens nou toch wel? Dat er hier gemarchandeerd kan worden met het recht? Moeten ze dan maar straffeloos hun bedrijf laten bestelen door een schipper!?

"Het zal niet kunnen," zegt hij kortaf. "Dit is een kwestie van oplichting geweest..."

Wat kan dat geteut over oplichting en niet kunnen haar schelen? Ze heeft immers veel sterkere troeven achter de hand dan alléén maar woorden.

Ze kijkt diep in de zakelijke, toegeknepen oogjes van Gompel, als ze zegt: "Ik breng het geld weerom..."

Ze toont lokkend het busseltje bankbiljetten en ze ziet de vier ogen begerig naar dat geld kijken. Maar de reactie is weer zo heel verschillend.

Gompel is direct in. "'t Ja... ja... dat..." hakkelt hij verwonderd.

Kevelaar laat zich niet door die brutaliteit vernaggelen, pardon: van het rechte spoor brengen. "Dat geld moet op alle manieren terugkomen," zegt hij streng, "maar wat eenmaal in handen van de justitie is, kunnen we niet meer achterhalen."

Mie lacht wat smalend, zo helemaal meesteres als ze is van dit terrein van zakelijkheid en semi-zakelijkheid. Ze bergt berustend het geld weer weg. "Och," zegt ze, "ja, als er dan niets aan te doen is... Ik zal mijn geld er niet in gaan steken. Wanneer die schipper tóch gestraft wordt, heeft hij die tien duizend gulden eigenlijk ook wel verdiend. Ik had de zaak voor hem willen betalen, maar in dit geval moet u maar zien dat u het geld krijgt."

Het is haar ernst. Ze keert zich al om naar de deur en neemt de knop in haar hand. De gejaagde stem van Gompel weerhoudt haar. "Bent u zijn vrouw?" vraagt hij.

Die vraag is doorzichtig als glas. Veronderstel, dat ze inderdaad de vrouw van die schipper was, dan zou inderdaad dat geld op de één of andere manier terechtkomen. Nu niet, want je kan geen vreeme aanspreken voor de schuld van een oplichter. Mie weet dat drommels goed. "Nee," antwoordt ze. "Als ik niet betaal zult u het geld nooit krijgen, want zelf heeft hij geen tien duizend gulden en er is geen kans, dat hij ze in de toekomst wel zal hebben. U kunt kiezen: de vervolging laten intrekken of geen geld..."

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

— —

Send your payment together with your ad to.

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Thankful to our Heavenly Father we announce the birth of our son and brother

PETER WILLIAM

on October 9th, 1964.

Mr. and Mrs. L. Wierenga.
Wilma.
Jane.
Ludolf.
Bernice.
John.

St. Catharines, Ont.
37 Johnston Street.

With great thanks to God and much joy, we announce the birth of our son

THOMAS SCOTT

a brother for Beverley Ann, on October 14th.

Peter and Jane Elgersma
59 Holborn Ave.,
London, Ont.

The Lord willing, we hope to celebrate, on October 26, 1964, the 35th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

KOOB DROST
and
JANTJE DROST—BERGMAN

It is our prayer that God may bless and spare them for many more years.

Their thankful children:
Stien and John.
Jenny and Clarence.
Henry.
Piea.
Roely and Bert.
Stef and Remmelt.
Jane and Ted.
Diane and Cecil.
Henny.
Coby.
and 17 grandchildren.

R.R. 4, Goderich, Ont.

Op 31 oktober, 1964 D.V., hopen wij met onze ouders hun 35 jarig huwelijksfeest te herdenken.

RUDOLF HENDRIK LUIMES
en
HENDRIKA GEZINA LUIMES—SELLINK

J. Reitsma—Luimes
Kingston, Ont.
G. Luimes—van Galen
Navan, Ont.
A. Luimes—vander Mheen
Winchester Springs, Ont.
H. Luimes—Visser
Downsview, Ont.
C. Minnema—Luimes
Kingston, Ont.
H. Moll—Luimes
Odessa, Ont.
J. Luimes—Snippe
Winchester Springs, Ont.
G. Hiemstra—Luimes
Cyrville, Ont.
en kleinkinderen.

Winchester Springs, Ontario.

On November 1, the Lord willing, we hope to celebrate with our parents and grandparents

Mr. & Mrs. PIETER HOFSTRA,

their 30th wedding anniversary. We are grateful that the Lord has spared them.

Sippie & Daan Monster.
Greta & Gerald Hofstra.
George.
Henry.
Maria.
and grandchildren
Maria, Peter & Angela.

Brockville, Ont.

In vrede ontslapen, onze geliefde man, vader, groot- en overgrootvader

WILLEM KAMPS,

op de leeftijd van 79 jaar,

geliefde echtgenoot van Antje Duisterwinkel.

Ps. 65 : 2 berijmd.

Groningen, 10 oktober 1964.
F uitstraat 12B.

A. Kamps—Duisterwinkel.
Woodstock, Ont.:
F. Kamps—Mertens.
Groningen:
J. Kamps.
E. Kamps—Folkerts.
Amsterdam:
G. Kamps.
C. J. Kamps—Post.
Groningen:
J. W. Kamps.
G. Kamps—de Vries.
B. Kamps.
S. Kamps—Staal.
D. Kamps.
J. Kamps—v. d. Veur.
J. Kamps.
Aylmer, Ont.:
D. G. Kamps.
C. Kamps—Baalman.
Hamilton, Ont.:
J. M. Kamps.
A. L. Kamps—van Delft.
Klein- en Achterkleinkinderen.

De teraardebestelling heeft woensdag 14 oktober plaats gevonden op de begraafplaats "Selwerderhof".

On Thursday, Oct. 15, 1964, our beloved wife and mother

SJOUKJE KLAVER—HUISMAN

died in the Lord at the age of 65 after an illness of 9 months.

S. Klaver

Children:
Gerben
Geertje
Oege
Jurjen
Kornelus

Stratford, Ont.

Op donderdag 15 oktober, 1964 nam God in zijn Heerlijkheid op ons getrouwe medelid

Mrs. SJOUKJE KLAVER—HUISMAN

op de leeftijd van 65 jaar.
Echtgenote van S. Klaver.
Ps. 73:23-26.

Namens de Chr. Fellowship Club
Stratford, Ont.

Wanted:

SALESMAN - DRIVER

Some experience in flower business preferred. Staalduinen Floral Ltd., 120 King St. West, Stoney Creek, Ont. Phone 662-4975.

Te koop:

CAPUCIJNERS EN BRUINE BONEN

Nieuwe oogst. Franco thuisbezorgd in Ontario. 40¢ per pond. Afgehaald van huis 30¢ per pond. J. Kooymans, R.R. 1, Freelton, Ont., Carlisle Road, ongeveer 1 mijl van Hwy. 6. Telephone 689-4246.

---

100 ACRE DAIRY FARM

Half crop included. Excellent corn land. Good buildings. $32.000 - $10.000 cash.

100 ACRE HAY AND GRAIN FARM

modern buildings. $22.000 - $10.000 cash.

E. P. Storey, Real Estate, Burford, Ont., 449-2443. S. H. Boersma, 449-5021.

For Rent:

UPPER DUPLEX APARTMENT

in Stoney Creek. Three bedrooms, livingroom, kitchen and 3-piece bath. Private entrance. Available after Dec. 15th, 1964. Call Stoney Creek 662-6368.

Plotseling nam de Heere op vrijdag 16 oktober uit ons midden weg onze geliefde zoon, broer, zwager en oom

PETER KARSTEN

op de jeugdige leeftijd van 21 jaar.

Zijn leven was een belijden
Het sterven een gewin.

Jarvis:
Mr. en Mrs. Johan Karsten
Ancaster:
Albert en Ann Van Benthem
Simcoe:
Ralph en Wilma Karsten
Kingston:
Bill en Trudy Prinzen
Jarvis:
Albert, John en Grace Karsten

Neefjes en nichtjes.

De begrafenis heeft plaats gehad op 19 oktober 1964 in Jarvis, Ont.

Na een droevig ongeval werd plotseling van ons weggenomen onze lieve neef

PIETER KARSTEN

in de leeftijd van 21 jaar.

Wij weten dat hij nu bij Jezus is. Wien te dienen in zijn leven zijn lust was.

Embro:
Fam. K. Streutker
Drayton:
Fam. P. Karsten
St. Ann:
Fam. A. R. Kiers
Hannon:
Fam. A. Mulder

De raad van de Ebenezer Christian Reformed Church te Jarvis betuigt haar hartelijke deelneming aan de fam. J. Karsten bij het droeve verlies dat hen trof door dat God plotseling in Zijn heerlijkheid opnam hun geliefde zoon

PIETER

Dat de God van alle genade hun toevlucht mag wezen, Want God is mijn Helper, en de Here is onder hen die mijn ziel ondersteunen.

Psalm 54 vers 6.

Namens de kerkeraad,
J. Hogeterp (clerk)

The board of the C.L.A. local #5, Jarvis, Ont. mourns the loss of one of its boardmembers

Mr. PETER KARSTEN

who was suddenly taken from us, and translated to higher glory by the Lord, whom he loved and served. May our Heavenly Father comfort and sustain his mourning relatives.

Oct. 16, 1964

Peter Hogeterp, Pres.
Rudolf Stegenga, Secr.

De Vrouwenverenigingen te Jarvis, Ont., betuigen hiermede hun hartelijke deelneming aan Mr. en Mrs. J. Karsten bij hun verlies van hun zoon

PIETER

. . . En God zal alle tranen van hun ogen afwissen . . . Want het leven was mij Christus en het sterven gewin.

Het bestuur

For Sale

About 200 acres, 190 cult.

8 room house, water pressure. Barn 40' x 60', water & hydro. Good fences.

37 Holstein cattle, 480 lbs. milk quota daily. 2 milking machines, 2 tractors & fair line of machinery. Price $32,000.00.

Cash to farm loan.

35 miles from Chr. Ref. Church.

Rainy Acres Farms
Rainy River P.O., Ontario.

DAIRY FARMS TE KOOP

200 ACRES

Prima huis van alle gemakken voorzien. Barn met barncleaner, Holstein vee, melkcontract, alle nodige machineriën. Zeer goed land. 7 mijl vanaf kerk in York, Ont.

Vraagprijs: $60,000.
Down: $30,000.

230 ACRES

Groot huis van alle gemakken voorzien, grote barn met barncleaner, 2 silos, Holstein vee en melkcontract, alle nodige machineriën in goede staat. Prima land. Ongeveer 9 mijl vanaf kerk en school in Jarvis, Ont.

Vraagprijs: $85,000.
Down: $30,000.

112 ACRES

Stenen huis van alle gemakken voorzien, mooie barn, stamboekvee (Jersey), open melk contract, 10% surplus. zeer goed land geschikt voor alle gewassen. Ongeveer 7 mijl vanaf Woodstock, Ont.

Vraagprijs: $50,000.
Down: $20,000.

356 ACRES

Drie huizen (1 prima stenen huis, de andere 2 moeten een beetje opgeknapt worden). Vier barns (waarvan één moderne barn met barncleaner). Pipeline melker en groot melkhuis, Holstein vee, alle nodige machineriën, self-propelled combine. Eigenaar wil zo spoedig mogelijk verkopen. Melkgeld $1,300.00 per maand of meer. 7 mijl vanaf Owen Sound, Ont.

Vraagprijs: $85,000.
Down: $20,000.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

Rod and Gun Club "Loforna" of Toronto has an

OPENING FOR A FEW HUNTERS

in the first and second week on a private property. 1100 acres near Bancrofft, Ont. Enquiries and information to be sent to the secretary: Mr. B. Bonvanie, 17 Hilda Ave., Willowdale, Ont. Phone BA 5-2511.

BUYING?
SELLING?

struik
JOHN
real estate
TORONTO • 741-4404

Hamilton Movers

is niet alleen het beste adres voor al Uw verhuizingen, maar heeft bovendien een pakhuis vol met

GEBRUIKTE MEUBELEN EN APPLIANCES

Heeft U een freezer nodig? Ga naar Hamilton Movers. Praat met MARTIN SLAGER om verzekerd te wezen van de beste deal in nieuw of gebruikt.

Voor verdere inlichtingen phone:

Hamilton Movers
129 John St. S., Hamilton, Ont.
527-2795 of MI 8-4326

G. *Broos*
REALTOR

99 Centre Ave., Willowdale, Ont.
Tel.: Bus. 225-7400; Res. 225-5139

Satisfaction Guaranteed by Dealing Through Broos

De Hollanders in Brazilie

In de loop van dit voorjaar zijn de gereformeerde kolonies in de staat Parana in Brazilië er in geslaagd het Instituto Cristao aan te kopen. Dit instituut was voorheen eigendom van de zending van de Amerikaanse Verenigde Presbyteriaanse Kerk, maar leed de laatste jaren een kwijnend bestaan. Het Instituut is een soort landgoed van ongeveer 300 h.a. waarop gebouwen voor allerlei einden, als leszalen, een internaat, een woning voor de directeur, een werkplaats enz. Gebrek aan geldmiddelen was de oorzaak van een zekere verwaarlozing, maar de hoofdgebouwen zijn in prima conditie. En een bezoeker, die het Instituut onlangs gezocht, kon constateren dat het al goed te zien was dat de Hollanders de zaak enkele maanden in handen hadden gehad. Er was al veel opgeknapt.

Het Instituut ligt vlak bij het stadje Castro, dus ook vlak bij de kolonies. Men wil van dit Instituut een onderwijs-instelling maken die niet alleen voor de kinderen van de Hollandse kolonisten, maar ook voor de ontwikkeling van de Brazilianen van betekenis is. Men is begonnen met een lagere school met internaat. Deze school wordt reeds door 100 leerlingen bezocht waarvan niet minder dan 80 Braziliaantjes. Hier zijn prachtige mogelijkheden voor een verdere uitbouw met een ULO-school, een huishoudschool, een 3-jarige landbouwschool en een technische school. De Nederlandse kolonisten hebben dan ook grootse plannen, maar het valt te begrijpen dat dit groepje van nog geen 2.000 zielen dit alles niet alleen kan financieren. Er wordt echter tegenwoordig veel gesproken over "ontwikkelingshulp" en er zijn verschillende instanties die zich daarvoor interesseren. Er zijn ook fondsen voor beschikbaar. Het is te hopen dat men er in slagen zal de belangstelling in deze kringen voor dit project te wekken, zodat de uitvoering van de plannen kan worden mogelijk gemaakt. Dit zou niet alleen voor de Nederlandse kolonies, maar zeker niet minder voor Brazilië van de grootste betekenis zijn.

De bekende Ds. W. Muller is tot directeur van het Instituut benoemd.

FARMS TE KOOP

Deze **100 Acre Farm** is gelegen 2 mijl van Embro en kan gekocht worden met vee en machinerieën. De flinke barn en 4 slaapkamer huis zien er aardig uit. Met de farm gaan 15 melkkoeien en enige heifers, evenals sommige werktuigen. De volle prijs is $20.000 met $10.000 down.

Eveneens een **250 ACRE FARM,** enige mijlen van Embro. De nieuwe stalen barn heeft ruimte voor 100 stuks vee. Daarnaast nog een andere grote barn welke is ingericht voor beefcattle. Het roodstenen 4 slaapkamer huis is van alle gemakken voorzien. Dit hele geval is in excellente conditie en is een van de mooiste en beste farms ooit door ons te koop aangeboden. Dit is een pracht gelegenheid voor vader en zoon. De volle prijs is $56.000 met ongeveer $25.000 down. Dit is onzes inziens spotgoedkoop.

En voor meer farms met en zonder melkcontract, schrijf of bel

Mrs. J. Wybenga
BOX 73, BEACHVILLE, ONT.
Telefoon 423-6406

Vertegenwoordigend
J. A. Willoughby & Sons
Toronto.

BAKKERIJ TE KOOP

Goed beklante zaak in Z.W. Ontario biedt prima mogelijkheid voor een Hollandse bakker. Prima omzet onder grote immigranten bevolking zowel als onder gezette Canadese bevolking.

De eigenaar wil deze florerende zaak wegens leeftijd overdoen aan de juiste persoon onder gemakkelijke koop voorwaarden.

Christian Reformed Church ter plaatse aanwezig.

Brieven aan Mr. O. Rinders, Box 243, Blenheim, Ontario.

LEONARD VERBEEK B.C.L. LL.B.

BARRISTER AND SOLICITOR

of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE, TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
741-1247 (res.)

OOK 21-DAAGSE RETOURS NAAR HOLLAND GEDURENDE DE WINTER!

Retour Montreal-Amsterdam tot 5 november, 1964 en van 15 februari tot eind maart, 1965
$346.90
van 6 november, 1964 tot 14 februari, 1965
$384.70

Boek nu op onze **KERSTGROEPEN**
van 14 december tot 4 januari; 17 december tot 7 januari; 21 december tot 11 januari.

KOOPS
TRAVEL SERVICE LTD.

Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada
543 Brant St.,
Burlington, Ont.
Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.
Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)

FOR

REMODELING KITCHENS, REC' ROOMS, AND ALTERATIONS

ALUMINUM SIDING, DOORS AND WINDOWS

CALL

Peter DeVries

CARPENTRY HOME IMPROVEMENTS

MOUNT HOPE, ONT. PHONE 679-4600

SPIT

Spit (Lumbago) is een akelige en pijnlijke ziekte. Weet U dat een geleerde beweert dat Spit meestal veroorzaakt wordt door te slapen onder een te kleine deken? Dit mag goed zijn voor een gelukkig huwelijk, maar het is slecht voor Spit, zei hij. Weet U dat er niets gaat boven die prachtige dekens die we importeren uit Nederland? Licht, warm, groot en goedkoop.

Vraag Uw Nederlandse leverancier er U een paar te tonen.

Jankok
IMPORTEUR
YONGE STREET 5250 — WILLOWDALE

SLAGERIJ - KRUIDENIERSWINKEL

HOLLANDSE SLAGERS, ATTENTIE . . . Dit is nu een echte gelegenheid om zelf in zaken te gaan, precies in het hart van een grote Nederlandse gemeenschap met uw eigen kerk en school midden in het dorp. De huidige eigenaar heeft met zijn gezondheid te kampen en wil daarom verkopen. Hij weet zeer wel, dat er een goede toekomst in zit voor een agressieve zakenman en hij heeft een aantrekkelijke prijs vastgesteld. U zult genoeg geld moeten hebben om de voorraad te kopen en een klein downpayment voor het gebouw; hij is bereid elk aannemelijk aanbod te accepteren.

Het stenen gebouw heeft twee verdiepingen met een mooi 6-kamer apartment op de eerste verdieping voor u zelf om in te wonen. Bovendien is er ruimte voor een ander 6-kamer apartment om te verhuren. Het pand heeft een aantrekkelijk front met grote spiegelglas ramen, terwijl de vloeren zijn betegend om het schoonhouden te vergemakkelijken. Een "walk-in" koelkast en 5 gekoelde uitstalkasten zijn in de koop begrepen. Waarom belt u mij niet eens op of komt u eens over; wij zullen u met genoegen deze zaak laten zien.

Vraag naar Ken. Leary bij

PAUL STARR REAL ESTATE, PALMERSTON, ONT.
Phone 167

SALESMAN SCANDINAVIAN FURNITURE

We are looking for a salesman with experience in Scandinavian Furniture.

DE BOER'S Furniture Import Ltd.

5051 YONGE STREET — WILLOWDALE, TORONTO
TELEPHONE 222-1109

Importers of exclusive Scandinavian Furniture

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Bedankt
voor Langley, B.C., J. Quartel te Hamilton (Immanuel), Ont.

REV. H. BADE

Wij ontvingen het verheugende bericht, dat de predikant van de Chr. Ref. Church te Taber, Alta., Rev. H. Bade, op 15 oktober j.l. is geslaagd voor zijn doctoraal examen aan de Johannes Calvijn-stichting van de Theologische Hogeschool der Gereformeerde Kerken te Kampen, Nederland.

Vanuit Canada bieden wij de nieuwe doctorandus gaarne onze welgemeende gelukwensen aan.

Drs. Bade, die thans tijdelijk in Nederland verblijft, hoopt aan het einde van deze maand naar Canada terug te keren.

PREDIKANT AFGEZET

Aan "De Wachter" van 13 oktober j.l. ontlenen wij, dat classis California South van de Christian Reformed Church, in haar vergadering van 22 en 23 september j.l. in overleg met de synodale deputaten ad examina van classes Central California, Pacific en Rocky Mountain, Rev. J. Rook, voorheen te Toronto en Sarnia, en laatstelijk predikant bij de Chr. Ref. Church van Bellflower, Calif., heeft afgezet als Dienaar des Woords en der Sacramenten.

Parade der Mannenbroeders

Flitsen uit het Protestantse leven in Nederland in de jaren 1918-1938,
door Ben van Kaam.
N.V. Gebr. Zomer & Keuning's Uitgeversmij., Wageningen.

Op de omslag van dit attractief uitgegeven boek lees ik: "De samensteller, Ben van Kaam, werd in 1931 in Assen geboren. Als Flex van 'Trouw' geniet hij grote bekendheid als schrijver van veelgelezen puntige dagbladstukjes. Een betere auteur was voor dit boek niet denkbaar. Met laaiend enthousiasme heeft hij eraan gewerkt. Kritisch nieuwsgierig speurde hij in de boekenkasten der vaderen en hij groef er uit op wat iedereen direct interesseert en boeit."

Na de lezing van dit boek kan ik deze aanbevelende woorden niet anders dan beamen. Dit boek heeft me geboeid van de eerste bladzijde tot de laatste; het is een historische revue van een zeer nabij en een zeer vertrouwd verleden. We worden teruggebracht in de jaren van Colijn, De Wilde en de dames Kuyper; in de spanningen rondom Geelkerken en Buskes en Fedde Schurer; in de benauwde jaren van crisis en werkloosheid; in de tijden van de opkomst van het fascisme, het nationaal-socialisme en de Ned. N.S.B.

Ieder, die die jaren bewust heeft meegeleefd, zal dit boek in één ruk uitlezen, niet het minst om deze reden, dat het geput heeft en geïllustreerd is uit de meest actuele bron van inlichtingen: de dagbladpers en sommige weekbladen.

Nu ligt echter in die beperkte bron van inlichtingen ook één van de eenzijdigheden van dit zo interessante boek.

Uiteraard is de dagbladpers gewoonlijk nogal oppervlakkig; ze tipt even aan de buitenkant van de verschijnselen; ze geeft geen dieper gaande beschouwingen.

De lezing van dit boek geeft de indruk van een vrij snel opgenomen film: in een rij van close-ups rolt de ene gebeurtenis na de andere aan onze ogen voorbij; maar aan een werkelijke bezinning komen we maar weinig toe.

En deze close-ups, die de indruk maken van een niet te overtreffen objectiviteit (zijn het niet alle foto's van de werkelijkheid zoals die was?) zijn met zorg *gekozen*. Het boek van Van Kaam is geen 'neutraal' boek, — hoe zou dat ook mogelijk zijn? — het is een tendenz-boek.

Die tendenz blijkt al dadelijk uit de titel: Parade der mannenbroeders.

Dat woord 'mannenbroeders' is voor de schrijver een geladen woord; hij geeft een foto op de omslag waarop we ze in de houding zien staan, Colijn met een bolhoed voorop; maar op de eerste bladzijde laat hij een caricatuurtekening volgen, een rijtje mannen met hoge hoeden en witte beffen, met strakke en lange gezichten.

Hij is zelfs zo verknocht aan dit woord, dat hij het in het gekunsteld enkelvoud gebruikt, hij noemt het bekend boek van H. Diemer over het nationaal-socialisme: Boek van een mannenbroeder over het Duitse nationaal-socialisme (blz. 213, herhaald op blz. 216).

Hij schiet daarbij wat voorbij aan zijn doel: hij wilde immers het *Protestantse* leven in Nederland schetsen in de jaren 1918-1938, maar hij beperkt zich op bijna elke bladzijde tot de *Gereformeerde* 'mannenbroeders', die hoge hoeden droegen, en die, volgens de mededeling op de omslag, 'opvattingen huldigden, die de jongeren van thans hoogst merkwaardig, ja in vele opzichten ongelooflijk zullen voorkomen'.

De schrijver, die dit beeld van het verleden oproept, doet dit meermalen met grote sympathie, maar ook meer dan eens met een onmiskenbare vooringenomenheid. Soms heeft zijn geschiedschrijving iets romantisch.

Wanneer hij een rede van ds. Rullmann beschrijft, vertelt hij erbij, dat het gehoor 'beefde van verontwaardiging' en 'kreten van afschuw' liet horen (blz. 82). Hij vertelt, dat toen prof. Hepp in 1923 een artikel schreef voor De Reformatie, deze man 'glimde van zelfvoldaanheid' (blz. 83).

Hij vermeldt, dat in 1928 bij het proces tegen Indonesische studenten wegens opruiïng vele mannenbroeders dachten: 'Laten ze maar eens ferm optreden tegen die losgeslagen kwajongens. Wat verbeelden die snotneuzen zich wel?' (blz. 150)

En hij deelt ons mede, dat toen J. C. Francken in 1936 voor de N.C.R.V. verklaarde, dat het dragen van het korte haar geen zonde was, 'het vrouwvolk opgelucht adem haalde. Ditmaal mocht het van de Grote Onbekende' (blz. 231).

Maar deze romantiek van Van Kaam, die hij gemeen heeft met de door hem niet overgewaardeerde L. Penning, is nog wel te dragen.

Erger is het, dat hij hier en daar schrijft op een wijze, die niet anders dan partijdig kan worden genoemd.

Op blz. 38 bespreekt hij op uiterst beknopte wijze de kwestie Netelenbos in 1920. Hij citeert de Leeuwarder Kerkbode van dat jaar, in deze woorden: "Wij willen *vooruit*, maar wij willen als *Gereformeerden* vooruit". En dan laat hij meteen de woorden volgen: "En daarom werd Ds. Netelenbos afgezet. Niet 'gereformeerd' genoeg. Te ethisch. Hij heeft in de Hervormde kerk gepreekt.'

Naar mijn mening had Van Kaam beter niet over deze kwestie kunnen schrijven; maar, toen hij meende dat toch te moeten doen, had hij objectiever moeten citeren en eerlijker moeten zijn in zijn oordeel.

Datzelfde geldt van zijn weergave en beoordeling van de kwestie-Geelkerken. Laat ik maar één citaat geven, uit het jaar 1926. "De kerkeraad kon geen theologisch kwaad in dr. Geelkerken ontdekken, maar een hardnekkig het 'hogerop' zoekende broeder Marinus vond tenslotte gehoor bij belangrijker kerkvorsten, die dr. Geelkerken toch al niet mochten vanwege diens onafhankelijke gepreek en geschrijf tegen de zelfgenoegzame besloten-club-mentaliteit op het gereformeerde erf' (blz. 126).

Dergelijke persoonlijk-gekleurde uitingen van de schrijver ontsieren dit boek.

Wanneer hij op blz. 157 het onderwerp ter sprake brengt: Schuldbelijdenis na overtreding van het zevende gebod, laat hij het vergezeld gaan van de opmerking: 'Op de een of andere wijze zien we kans om echtbreuk mogelijk te achten bij jonge mensen met trouwplannen.'

Wanneer hij op blz. 50 de J.V.'s kenschetst, doet hij het met deze woorden: 'Duizenden calvinistische jongemannen leren er pal te staan voor de beginselen, waakzaam te zijn tegen de 'halven', en de wereld te mijden.'

Er is meer te noemen.

Het beeld, dat van Colijn geschetst wordt, is naar mijn smaak vrij eenzijdig; en het beeld, dat van heel het kerkelijk en politiek leven van deze periode voor ons wordt geschilderd, staat teveel in het teken van: Een zoon begraaft zijn vader.

Ik kan dit boek daarom niet onvoorwaardelijk aanbevelen.

Ondanks voortreffelijke, door mij genoemde kwaliteiten.

L.Pr.

EXTRA LAGE VLIEGTUIGTARIEVEN

Ga gedurende de periode van 6 november 1964—14 februari 1965 met een "21 DAY-EXCURSION naar Nederland! U kunt dan met de

Feestdagen

tegen een zeer lage prijs bij Uw familie zijn!

Vertrekdagen: Maandag, dinsdag, woensdag of donderdag. Zonder prijsverhoging bovendien een extra trip naar Londen, Parijs en Brussel. Dus 21 volle dagen naar Europa (subject to Government approval).

Vraagt inlichtingen bij:

C. STEENHOF

43 CRANE AVE., WESTON, ONTARIO CH 1-0811

Een onweerstaanbaar Frituur Gebak:

Met Sinaasappel Geglaceerde Donut "Vingers"

(geeft: 32 donuts)

Kook ½ kop melk
Roer er in ⅓ kop korrelsuiker; ¾ theelepeltje zout
2 eetlepels Blue Bonnet Margarine of boter
Koel het af tot lauw warm. Intussen, meet in een kom af
½ kop lauw water
Roer er in 1 theelepeltje korrelsuiker
Bestrooi met de inhoud van
1 pakje Fleischmann's snel rijzende droge gist
Laat het 10 minuten staan, DAN roer het goed.
Roer in het lauwe melkmengsel en
1 goed geklopt ei
2 theelepels fijn geraspte citroenschil
2 koppen gezeefde bloem geschikt voor alle doeleinden
Klop tot het smeuig is.
Roer er voldoende extra gezeefde bloem geschikt voor alle doeleinden in (ongeveer 1 kop) om een zeer zachte deeg te maken.
Stort het deeg uit op een dun gebloemde plank of zeildoek. Kneed het totdat het smeuig en elastisch is. Plaats de deeg in een ingevette kom; bestrijk de bovenkant met zachte margarine of boter.
Bedek het. Laat het rijzen in een warme plaats, vrij van tocht, totdat het in omvang verdubbeld is, ongeveer 45 minuten. Sla het deeg plat. leg het op een licht gebloemde plank of zeildoek. Rol het uit in 9 x 12 inch rechthoeken, ongeveer ½ inch dik. Snijd het deeg met een licht gebloemd mes in 32 vingers — 8 repen van 12 inch lang en 4 gekruiste repen van 9 inch lang.
Plaats het met een metalen spatel op een dun gebloemde gebakplaat. Bedek. Laat het op een warme plek rijzen, vrij van tocht, totdat het in omvang verdubbeld is, ongeveer een half uur.
Intussen, bereid de Sinaasappel glacé.
Combineer 3 koppen gezeefde poedersuiker
3 theelepels geraspte sinaasappelschil
Een snuifje zout

Roer er doorheen
1 theelepeltje vanille
⅓ kop kokende vloeibare sinaasappelsap met water
Het mengsel zal een dun glacé zijn. Bak de gerezen donuts in heet frituurvet op 360° F., slechts eenmaal omkerend, totdat het goudbruin is — elk van 2 tot 3 minuten. Breng het over op een absorberend papier, dan, met gebruik van vorken, dompel de hete donuts vlug in de sinaasappel glacé. Laat het afdruipen op roosters.

Indien U thuis bakt gebruikt dan Fleischmann's om zeker te zijn!

Een ander fijn produkt van Standard Brands Limited

More than 300 books
have just come in. Also a large variety Dutch and English records. Sunday School supplies, etc.

Chr. Book Centre
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road N., Hamilton, Ontario
JA 2-1234

Het Gebrek aan Geloofszekerheid

Uit het Kerkblad van de Geref. Kerk van Zuid-Afrika nemen we het volgende, zeer behartigenswaardige artikel over.

DIE GEBREK AAN GELOOFSEKERHEID

Jij is 'n godsdienstige mens wat probeer om koers te hou en die dinge to glo en te doen wat nodig is vir die saligheid. Maar dan kom daardie onrus jou bij tije pla dat jij nie 'n kind van die Here is nie.

Dit storm in jou gemoed: Is ek 'n waaragtige gelowige? Waar is mij diepe sonde-berou? Die vrugte van mij geloof is verlep en die oes van mij sonde staan wit op die akker. Is die saligheid ook vir mij?

Dalk is ek maar 'n skijngelowige of modegelowige. O, die kwelling dat mij sondes nie vergewe is nie. Ek staan maar bij die agterdeur en daardie uitverkiesing waarvan ek hoor sal seker ook die agterdeur in mij gesig toeklap.

Die vrees bring jou bij tije so ver dat jij nie meer kan bid nie. 'n Geestelike eensaamheidsgevoel grijp jou aan en die sug van jou kant is: "Mij God, mij God waarom het U mij verlaat?"

Saam moet ons begin om die oorsaak van jou twijfel aan die egtheid van jou geloof, op te spoor.

1. Is hierdie gevoel van geloofstwijfel en godsverlatenheid bij jou 'n ononderbroke sirkelgang van gedagtes wat jou in 'n toestand van permanente angs hou en jou voortdurend dwing tot wanhoop? Dan lijk dit soos 'n senuwe-ontsporing en nie soseer 'n godsdienstig probleem nie. Deskundige hulp kan die eerste stap tot bevrijding van hierdie verwoestende swartgalligheid wees.

2. Geloofstwijfel kan ook veroorsaak word deur 'n mens se karaktersamenstelling. Miskien is jij 'n swaarmoedig mens wat alles deur 'n donkere bril benader. In die daaglikse lewe is jij gespanne. Jou emosies is oorgevoelig en aan sterk wisseling onderhewig. Hier moet ons die bevrijding soek in die aanvaarding dat die twijfel altijd soos 'n skaduwee jou sal volg en dat jij weerstand moet bied teen jou stemminge. God het ons geroep, nie om ons in kommer te verteer nie, maar om met mag te strij teen onsself en die aanslae van 'n onstabiele gevoelslewe.

3. Die oorgangsjare, skoktoestande deur lewensverdriet bijvoorbeeld 'n verborge sonde wat nie belij word nie en misverstande oor die leer van die Bijbel en die praktijk van die godsdiens is almal oorsake vir geloofstwijfel. So kan die egtheid van die geloof gemeet word aan die intensiteit van ons gelofsbelewing . . . verkeerdelik want die sekerheid lê nie in ons nie, maar buite ons in die vaste belofte van die Here dat die wat na Hom kom nie uitgewerp sal word nie.

Wanneer kan jij seker wees dat jij waarlik glo en dat jij aangeneem is deur God?

As jij wil glo en eerlik begeer om die Here te dien, dan is dit bewijs dat die Heilige Gees in jou werk.

As jij vanuit jou dwalinge en twijfel en sonde 'n beroep doen op ons Saligmaker en pleit op sij ontferminge . . . dan glo jij. As jij die vrugte in jou lewe opmerk, hoe skraal ook al, skep dan moed, want dit is bewijse van jou kindskap.

Jou fijngevoeligheid oor die probleem bewijs dat jij nie verstar is nie.

Jou wéérstand teen die sonde, jou drang om in die regte verhouding tot God te staan is tog die roep van Christus in jou binneste. Al gewaar jij maar net die roersele van die nuwe lewe in jou hart, kan jij met vrijmoedigheid aanvaar dat jij ook uitgenooi is.

As die stormweer van twijfel heen en weer ruk — onthou: solank jij maar wink na die Lam van God, solank het jij jou geloof nie verloor nie.

Die man wat gesê het: Here ek glo . . . kom mij ongeloof te hulp — het ook genade ontvang.

Luister ook weer wat sê die taal van ons belijdenis: "Diegene wat die lewende geloof in Christus of die vaste vertroue van die hart, die vrede van die gewete, die betragting van kinderlike gehoorsaamheid en die roem in God deur Christus in hulle nog niet kragtiglik gevoel nie . . . hulle moet vlijtig voortgaan om die middele (waardeur God belooft het om dit alles in ons te werk) te gebruik, vurig verlang naar die tijd van oorvloediger genade en dit met eerbied en ootmoed verwag" (Dordtse Leerreëls, I., 16).

Die troos is nog ons deel: Die Here weet dat geloofstwijfel deel is van 'n onvolmaakte sondeverskeurde lewe . . . en dit wat ook met hierdie onrus na Hom kom, hoor Hom sê: Ek vergeve . . . sonder hom te verwijt.

Ds. W. J. de Klerk.

KLM HEEFT NU OOK JET-VLIEGTUIGEN VOOR VRACHT

De cargo-manager van de K.L.M. voor Canada, Mr. P. H. Ackermans, heeft onlangs bekend gemaakt, dat zijn maatschappij thans ook jet-vliegtuigen voor vrachtvervoer in gebruik heeft genomen. Daarmee is de K.L.M. de eerste Europese luchtvaartmaatschappij die van jets gebruik maakt voor het vrachtvervoer.

De toestellen zijn bekend als de DC-8F en hebben een kruissnelheid van 575 mijl per uur. Hierdoor kan de Atlantische Oceaan worden overgestoken in minder dan acht uur, hetgeen ongeveer de helft van de tijd is, die de huidige toestellen, de DC-7F's nodig hebben. Door speciale installaties kan de vracht, die 36 ton kan bedragen, in veertig minuten in- en uitgeladen worden.

De nieuwe DC-8F vracht-vliegtuigen zijn de jongste en twee van de grootste leden van de KLM-familie. Het vrachtvervoer per vliegtuig heeft zich sterk ontwikkeld. Het was in 1925 dat het eerste vliegtuig van de KLM een afzonderlijke afdeling voor vrachtvervoer kreeg. In 1931 werd het eerste vliegtuig geheel voor vracht in gebruik genomen.

Thans heeft de KLM een speciale kosten-vergelijking ontworpen, waardoor het fabrikanten en handelaren mogelijk wordt gemaakt na te gaan of vrachtvervoer per vliegtuig al dan niet voordeliger voor hen is.

De Jet-straalvliegtuigen zullen dagelijks de oceaan oversteken.

Speciale Herfst Aanbiedingen bij KNOB HILL

FURNITURE

Skandinavische Geimporteerde Meubelen
Hollandse Geimporteerde Meubelen
Hollandse Geimporteerde Dekens
Hollandse Geimporteerde Tafelkleden
Hollandse Geimporteerde Vloerkleden

ROTAN WIEGEN

Canadese Chesterfield Suites, Bedrooms, Diningrooms en Kitchensets.

APPLIANCES

Refrigerators .... vanaf $179.- with trade
Electrische Stove ...... vanaf $119.- with trade
Wasmachine .... vanaf $99.- with trade
Dryers .... vanaf $139.- with trade
Television Sets (23") vanaf $199.- with trade
Portable T.V. (19 inch) ..... $159.- with trade
Stereo HiFi Combination ... $179.- with trade

KNOB HILL Furniture and Appliances Ltd.

EAST STORE: SCARBORO, TORONTO
2623 EGLINTON AVE. EAST
AM 7-3381 A. BRAAKSMA OX-9-3741

WEST STORE: REXDALE, TORONTO
1597-1601 ISLINGTON AVE. NORTH
G. LOCK 741-3420

Mannenpraat

•

VEREENZAMING

②

Wat we schreven in C.C. van sept. 4 over "Vereenzaming" heeft nogal wat mensen naar de pen doen grijpen. Vanuit heel Canada zijn er brieven ingekomen.

In de eerste plaats hartelijk dank voor al die mooie brieven, want het waren inderdaad mooie brieven. Sommigen schreven dingen die mij ontroerden, omdat ik de ontdekking deed dat vele ouderen hier in Canada al midden in dat proces van vereenzaming zitten.

Wat denkt u er van als iemand schrijft: "We zijn al boven de zeventig en mijn vrouw kan niet meer de deur uit, de Engelse taal zijn we niet machtig geworden, we zijn teleurgesteld in de Kerk; een Hollandse preek kunnen we niet meer horen of we moeten naar een andere plaats, maar dat is hier in de winter (in Alberta) ook bijna niet mogelijk. We krijgen nog eenmaal per jaar bezoek van een deputatie van de Vrouwenvereniging." (De dominee en de ouderlingen komen toch zeker wel?)

Een ander schrijft: "Ik ben al enige jaren invalide en moet nu van een klein pensioen leven, maar daar ben ik toch nog dankbaar voor, maar dat ik zo in eenzaamheid moet leven in dit grote land. De taal heb ik niet kunnen leren en nu zeggen sommigen nog tegen je: als je maar wilt. Een Hollandse preek horen we niet meer en telkens moet ik anderen vragen om mij te helpen en dat wordt lang niet altijd met liefde gedaan. We hebben een machtig verlangen om onze laatste levensdagen in Holland te slijten, maar we kunnen het niet voor elkaar krijgen om terug te keren. U schrijft," zegt deze broeder, "over 'vereenzaming', maar ik zet boven deze brief **'eenzaam en afhankelijk'."**

Deze broeder heeft nog een ander probleem, dat ligt op het geestelijk terrein. Hij zegt: "Wij zijn eerlijk niet geëmigreerd om de dollar, maar we hebben het echt na veel gebed gedaan en nu hebben we toch zoveel bittere teleurstellingen en het ziet **nu alles zo donker** en we weten niet wat te doen. Wat moeten we daar nu eigenlijk van zeggen?"

Te uwer vertroosting zou ik dit willen zeggen, als we door de gedachte worden aangevallen dat we toch een dwaas ding hebben gedaan en dat we daarom nu zoveel moeite hebben, dan moeten wij niet vergeten, dat als we voor iets veel bidden, we toch nog geen hoorbaar antwoord krijgen; we moeten altijd zelf met ons verstand te rade gaan en dat verstand van ons kan lelijk missen, maar dan moeten we toch steeds bedenken, dat de Here zelfs om onze dwaze dingen ons niet in de steek laat.

Of uw weg nog eens naar Holland zal leiden weet ik niet. Bovendien, de vereenzaming die de oude dag nu eenmaal meebrengt kan je ook in Holland niet ontvluchten. Wel is het zo, en dat heb ik de vorige maal al geschreven, doordat we de taal niet goed kennen, begint de vereenzaming van ons leven des te spoediger.

Het leven van de mens is altijd vol moeite en strijd en het laatste deel van de levensreis is meestal het zwaarste. Misschien heeft een mens dat nodig om meer te verlangen naar de eeuwige rust, want eigenlijk willen wij het allen graag nog een poosje goed hebben, en dan is het gevaar niet denkbeeldig, dat we met het ouder worden nog meer aan het aardse gaan hechten.

Een andere broeder uit Alberta schrijft, dat het voor vele ouderen zo erg is dat ze niet meer kunnen meeleven omdat er steeds meer in de Engelse taal wordt geschreven. Hij kan dat wel begrijpen en vindt dat er toch ook nog lectuur overblijft voor de ouderen. Vele ouderen willen nog zo graag meeleven met alles wat er in de kerk gebeurt en in de wereld. Deze briefschrijver is bevreesd dat C.C. ook spoedig geheel Engels zal worden.

Wat we daaraan kunnen doen?

Ik zou willen zeggen, daar zijn we nu juist mee bezig. Het is heel goed dat de Redaktie weet dat er nog een heleboel lezers zijn die het Hollands nog niet graag zouden missen. Laat uw stem maar gerust horen. En het is juist zoals de schrijver zegt, als je niets hebt om te lezen, dan heb je ook niets om over te spreken en te denken, dat betekent niet alleen vereenzaming maar ook geestelijke verarming.

Weer een ander schrijft: "Wij hebben geen Hollandse preken meer in de kerk en daarmee zijn de ouderen uitgerangeerd door de kerk". Dat uitgerangeerd klinkt nu juist niet zo fraai. In ieder geval zal de Kerk dat niet hebben bedoeld. Maar als een kerkeraad besluit om de Hollandse kerkdiensten te laten vervallen, draagt ze toch wel een grote verantwoordelijkheid ten opzichte van de nood van de ouderen. Dat er werkelijk van nood sprake is, dat is mij wel duidelijk geworden uit de vele brieven, die zijn ingekomen, zelfs te veel om over alles te schrijven.

Kerkeraden mogen wel op hun hoede zijn dat ze de ouderen niet vergeten. Soms is er wel eens een reden om te twijfelen of dit altijd getrouw wordt betracht. Het is ook niet zo eenvoudig om, wanneer je in de volle kracht van je leven staat, zorg te hebben over de komende oude dag.

Het is niet alleen de taal die soms moeite geeft, maar ook de bouw van de kerk. Op mijn vakantie-trip was ik ergens in Ontario, waar sommige ouderen niet meer naar de kerk gingen omdat ze de hoge trap niet konden beklimmen. Wat zijn er niet een kerken gebouwd die meer op een trappenhuis gelijken dan op een kerkgebouw. Dat woord trappenhuis klinkt wel wat oneerbiedig, maar het is dan toch maar zo, dat veel kerkeraden en bouwcommissies (en misschien moet ik er ook de architecten bij noemen) er niet aan hebben gedacht wat de Prediker zegt, dat de dagen komen dat we de hoogte zullen vrezen. Dat ze er niet aan hebben gedacht, dat er een tijd komt dat er onder de kerkgangers mensen zijn met stijve knieën van de reumatiek of met een zwak hart of andere kwalen die het trapklimmen onmogelijk maken. Dit is de grote schaduwzijde van de kerkbouw op basement stelten.

In dit opzicht zijn de kinderen der duisternis ook voorzichtiger dan de kinderen des lichts. Geen enkele dollarmagnaat haalt het in zijn hoofd om een store te bouwen waar de mensen met een vijf of zes treden trap moeten inklimmen. Helaas kunnen deze onpraktische gebouwen niet meer worden afgebroken en zullen onze ouden van dagen en invaliden daar dus in moeten berusten.

Even is mijn pen verdwaald van de taal naar de kerkbouw. Eigenlijk had ik nog iets willen schrijven over wat we kunnen doen voor degenen die het Engels nog niet verstaan en geen Hollandse preek meer kunnen beluisteren, maar daarover misschien later. Voor ditmaal is het genoeg, het verhaal zou te lang worden.

T. Schinkel,
Amherstburg, R.R. 1, Ont.

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

Boterhamworst in blik
Hamburg in blik
Hamworst in blik
Bak Bloedworst in blik
Leverkaas in blik
enz. enz. enz.
Alle blikken zijn 3 pond inhoud.
HOPMAN'S
MEAT MARKET
5 EMMA STREET,
CHATHAM, ONT.
P.O. BOX 612

De Ruyter's Muisjes
KINDEREN ZIJN ER DOL OP
P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860.
Imported by: VAN's Imp. Ltd., P.O. Box 826, HAMILTON. Ont.

BANK OF MONTREAL
"MY BANK" TO 3 MILLION CANADIANS B of M
Family Finance Plan
Bring all your personal credit needs under one roof
LOW-COST LIFE-INSURED LOANS

SCHRIJFT U NAAR IEMAND?
Uw enveloppe dient aan te geven:
1 De naam van de persoon tot wien U zich richt
2 Het straatnummer, de straatnaam of postbusnummer, flatgebouw of zakenwijk, suite, indien aanwezig.
3 Stad, gemeente of dorp, en het postdistrict, indien in gebruik, eveneens de provincie.
4 Uw naam en Uw volledige adres in de linker bovenhoek.

OK TRAVEL TOURS REISBUREAU
Bel of schrijf
In Sarnia
THEO HEIKAMP
133 N. Front Street
ED 6-6169
In Toronto
JOANNE V. D. SPEK
697 Bay Street
EM 6-9488
O. K. JOHNSON & CO. LIMITED
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

De Zelfstandige

Wat verstaat men onder een Zelfstandige? In het kort is dat iemand die eigen baas is. Dat is dus de landbouwer en de vee-boer. De timmerman en de kruidenier. Ja een ieder die voor zichzelf werkt wordt een zelfstandige genoemd.

In Sociale Voorzieningen is de Zelfstandige karig bedeeld. Menig fabrieks-arbeider geniet de voordelen van een groeps-verzekering enz. Maar de Zelfstandige moet hier zelf voor zorgen.

Gelukkig is er ook een groeps-mogelijkheid voor de zelfstandige en dat is de z.g. Co-operatie.

Zo hebben wij ook voor onze Nederlandse Immigranten van Protestants Christelijke huize een Cooperatieve Verzekering tegen Operatiekosten en dergelijke. Daarin kunnen die personen, die niet via hun werk verzekerd zijn op zeer voordelige voorwaarden verzekerd worden. Een Cooperatieve Vereniging heeft niet tot doel het maken van winst, maar om samen als leden elkaar te helpen.

Zo is ook in 1950 de Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society opgericht. En in de 12 jaren van haar bestaan heeft zij zeer zeker aan haar doel beantwoord.

Blijf niet alleen de kosten van Operatiekosten e.d. dragen, maar sluit U aan bij de Cooperatieve Vereniging voor dit doel.

Vraagt per omgaande inlichtingen door onderstaande coupon in te vullen en op te zenden.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 — HAMILTON. ONT.
Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.
Naam: ....
Post-adres: ....
....

CHRISTIAN CC COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

THE CRUCIAL YEARS

BY

JOHN KNIGHT

If we were to look at the history of this century twenty years from now, our analysis may well conclude that one of the results of the First World War was the establishment of Communism in Russia and that the Second World War brought about the emergence of Communism as a world power. Students in 1984 may well be asked to give reasons for the rapid growth of world Communism, especially in the late forties. They may coin a phrase to describe these years as the "incredible years".

Even today, in 1964, teenagers find it difficult to comprehend that at one time Soviet Russia was an ally and a trustworthy friend of America. That we fought side by side against a common enemy (Germany) seems impossible to understand. And when today's high school students learn that the present world situation, the division of the world into two camps, is the direct result of our confidence in the Russian leaders, they are apt to shake heads in disbelief. It is true, our friendship with the Russians set the stage for one of the saddest periods in history: the years 1945-1950. It was during these years that the world allowed Communism to conquer all of Eastern Europe and large sections of Asia.

A Canadian survey conducted in 1947 shows us that the late forties were indeed frightening years. At that time more than half of the Canadians interviewed thought that a Third World War was inevitable. They actually expected it to happen within a very short time. In Europe things were not much different. Ravaged by war it was not allowed to enjoy freedom from foreign oppression. Europe found itself confronted by a new enemy: Soviet Russia.

TRIUMPH AND TRAGEDY

is the title of Winston Churchill's sixth volume on the Second World War and it describes the victory that was no victory.

Even Churchill did not expect the turn of events when he spoke in the House of Commons on February 27, 1945:

> "The impression I brought back* . . . is that Marshal Stalin and the Soviet leaders wish to live in honourable friendship with the Western democracies. I feel their word is their bond. I know of no government which stands to its obligations . . . more solidly than the Russian Soviet government. I decline to question Russian good faith."

A few days before, agreements had been made that paved the way for the enslavement of millions of people. Agreements signed by Churchill, Roosevelt and Stalin, and hailed throughout the world as a victory for world unity. Russia was allowed, among other things, to supervise the establishment of governments in European countries. And these countries were instructed to be "friendly" to the Russians and give their support to Russian efforts to help "their" countries. But in Poland one pro-Western delegation never met with the Russians: they simply disappeared . . . and with them a dream to establish a democratic government.

This story leaked out, but there must have been many similar incidents that we will never hear about. By the end of 1945 Russia was in firm control of Eastern Europe and the Western democraties realized it had a new enemy to cope with.

Ironically the West couldn't do very much, because it had agreed to give Russia the power to veto any action of the U.N. Security council.

In 1948 Western Europe was ready to collapse economically. In England people were allowed one egg a week, three ounces of bacon, six ounces of butter or margarine and a shilling's worth of meat. At that, according to Maclean's of Sept. 5, 1964, they were the best fed people in Europe. There was no foreign aid in those days and it looked as though Europe was finished. When in 1948 Czechoslovakia was seized by Stalin, the United States finally woke up! The Marshall Plan, a plan of economic assistance to foreign countries, was passed by the United States Congress and dollars began to flow across the Atlantic. Europe was on its way to prosperity and Marshall became the hero at home and abroad. It seemed the red tide was stemmed.

VICTORY?

Not all Americans were satisfied, however. Many felt uneasy and guilty about the sell-out of millions of freedom-loving people now captured behind the iron curtain. In China the Nationalist troops under Chang Kai Shek were losing to superior Communist forces. In Canada a Communist spy ring was exposed and in the United States a high government official, Alger Hiss, was found guilty of high treason: an agent of Russia.

On June 14, 1951 Senator Joseph McCarthy attacked the record of General George C. Marshall, the hero of the Marshall plan, on the floor of the U.S. Senate. He did this in jeopardy of his political career, and he was soon branded as a "witch-hunter". According to a currently published dictionary of Communism **McCarthyism** is still used to describe anyone who seeks to expose Communists.

Since McCarthy, many others have joined to analyze why America retreated from Victory, what really happened in dealing with the Russians in 1945 and how, even today, we are constantly being infiltrated by Russian agents and "sympathizers". Invariably these exposees return to the 1940's as their starting point.

McCarthy had very few friends left when he presented his findings on General Marshall. The press condemned him as a "mudslinger". It is amazing, however, that his critics always spoke in generalities and never took the senator to task by questioning specific details of his lengthy report. The report is lengthy, about 60,000 words and it takes a bit of determination to read through it. I couldn't help becoming amazed about the thoroughness of the senator's research and the great number of quotations from prominent leaders. Among the people quoted we find such people as Winston Churchill, ex-Secretary of State James Burnes, a number of U.S. Generals, political analysts, diplomats and high ranking government officials.

All of these people had an intimate knowledge of the Second World War conflict and the role Marshall played in directing the military, his dealings with his Commander-in-Chief, pres. Roosevelt and associates in other branches of government.

The people whom McCarthy quoted, with the exception possibly of Churchill, were never opposed to Marshall and many of them were personal friends. None of them accused Marshall of being un-American but by piecing together all references to the great General, McCarthy produced a document that pointed an accusing finger. Whether in ignorance or not George Marshall always seemed to be on the side of the Russians at international conferences. His influence on pres. Roosevelt was great. Roosevelt, in several records, has been described as a weak brother at meetings with Stalin and Churchill, men who knew what they wanted. According to McCarthy the general was often able to change the mind of Roosevelt when it came to key military decisions in Europe and the Far East. This in itself is not unusual; a Chief-of-Staff ought to be an expert in military affairs. What McCarthy questioned was why Marshall and Stalin practically agreed on all key strategical decisions during the final years of the Second World War.

ANTI-COMMUNISM

We have singled out McCarthy's attack on General Marshall because it illustrates the work done by many individuals and groups of people. In McCarthy's case it made the headlines, because it was a conflict between a well-known politician and a widely admired national hero. Several years earlier an even more spectacular event had taken place. An editor of **Time** who in 1938 had broken with the American Communist Party, Mr. Whittaker Chambers, had openly exposed a high government official as a Communist agent. Thanks to a package of official documents, microfilms and personal letters that Mr. Chambers had hidden for ten years, it became possible for the U.S. Courts and F.B.I. to determine without question that Alger Hiss, a top government official and close associate of the Secretary of State and even president Truman, was indeed a Soviet spy.

Mr. Chambers gave his modern spy classic the title **Witness.** In this book Chambers described the soul-searching events that led him to expose his one-time friend Alger Hiss. It is a study of the conflict that takes place in the soul of someone who was once a dedicated Communist. If someone ever wants to make a study of Communism, Chambers' first chapter is "must" reading. In it he shares, in an open letter to his children, what it means to break away from Communism. His 'conversion' was essentially a religious experience and very frustrating. Only when a person realizes that Communism is more than a political or economic system, can Communism be fought.

There are many motives for writing anti-Communist literature, and there are many areas in which anti-Communists fight. Sometimes we fail to see the connection between for example international communism and the attempts to get cities to use fluoride in their water systems. Anti-Communists will tell you that fluoride is a paralyzing poison, which will be dumbed in large quantities in water reservoirs when the time for a Communist take-over is ripe.

Often the Jews are singled out as the real enemy: the men behind the Communist conspiracy.

Trends toward socializing medicine and government control of municipal affairs are attacking as undermining our typical American political life and freedom of the individual.

Especially we find that **organizations** are attacked as either Communist or Communist-infiltrated. In Canada we have all heard of the NAACP, the National Association for the Advancement of Coloured People. This organization is frequently attacked as being run by Communists and used to promote Communist aims.

COUNTER-ATTACK

In Conservative circles, and among them Senator Goldwater, we hear that it is time to stop retreating and to attack Communism in its many forms. An attack can only be carried out if the enemy is understood and its tactics known and in an ideological battle, such as the one with Communism, it also becomes necessary that the enemy's ideology is replaced by something different. For that reason we have organizations such as the Christian Anti-Communist Crusade, and I believe all readers will agree with me that Christianity is the **only** alternative to Communism.

Groups such as the John Birch Society operate through locals and these locals are very small groups of carefully screened individuals. In Grand Rapids for instance the number of members does not exceed twenty. Proceeds are virtually secret, because members are not the type of individuals who would broadcast what takes place. These people are most vocal in the Letter-To-The-Editor department of local newspapers and editors would add: **ad nauseam.** They also keep an eye on local organizations, institutes-of-learning and politics. I think it is this "watchdog" phase of operations that meets most resistance. It seems as though Birchers and many other anti-Communists are suspicious of everything and everybody. They question people in government and become distrustful of authority. I am affraid that by distrusting those in authority, we are also undermining authority and are setting ourselves to judge those who rule us. And we believe that they have a mandate of the Creator and command our respect.

Our world, since 1945 has been divided into two camps: **Capitalism and Communism.** We also have another division and it has been with us since the beginning: the camp of Satan and that of God. But just because Communism is Atheistic: against God, does **not** mean that Capitalism is **for** God or Christian. Many who falsely identify Christianity and Capitalism are blinded in their efforts to fight their "holy" war, because they lack proper perspective.

We are called to fight Atheistic Communism but let us beware how it is done and with whom.

BIBLIOGRAPHY:

"Triumph and Tragedy" by Winston Churchill

"Speaking Frankly" by James F. Byrnes

"Witness" by Whittaker Chambers

"America's Retreat From Victory" by Sen. Joseph R. McCarthy (reprinted by American Opinion, orig. publ. by Devin-Adair Co.)

• • •

* From Yalta where he conferred with Roosevelt and Stalin.

THE WORLD AROUND US

GRAND OLD GENERAL DE GAULLE

BY JOHN VRIESINGA

France's president Charles De Gaulle received a tumultuous welcome in ten South American nations during a recent trip that took him away from his glorious homeland for nearly a whole month: longer than any French ruler since the great Napoleon had left native soil.

It seems that neither he nor his country can reasonably expect much more from the extended tour than the enthusiastic ovations along the road and the attention with which the whole world followed the seemingly useless proceedings. Nor did the ten nations in question benefit materially in any sense from the occasion; in at least 50 official speeches De Gaulle assured his audiences of no more than France's undying goodwill and admiration toward them.

What then was the point of the strenuous trip by the grand old general?

President De Gaulle is a clever and sensible man; a seasoned diplomat to boot. At his age (73) he would not have disregarded the advice of his physicians who warned that the strain would be too much for a man only five months recovered from an operation, unless he felt that real political good was to be derived from it.

There are reports that he has already scheduled another tour after this one: to the Scandinavian countries. Other reports have it that he just may call for an early election after he gets home, which really isn't due until next year.

You see, Charles De Gaulle is a man with a goal in life. He has been working at the realization of a dream for many years. The many setbacks and obstacles he has encountered have not tired him out or turned him out of his way. He wants to restore to his country the prestige it enjoyed in a more glorious past and accord it the role on the scene of world history he feels is its natural due.

When the Germans overran his country in 1940 he escaped to England and there started the process of rebuilding his fallen nation. The other allies constantly ran into trouble with this obstinate Frenchman who with an almost admirable disregard for the true state of affairs, refused to play second fiddle to anyone.

He was outraged when the Supreme Allied Command did not inform him of the Normandy landings ahead of time but later they humored him to the extent that they allowed his handful of French troops to "liberate" Paris under the anxious eye of nearby American commanders.

He was apparently still smarting from the insult last spring, when he refused to attend commemoration ceremonies on the Normandy beaches and later held his own in which he made it appear as if the invasion was almost exclusively a French victory.

Like Winston Churchill in England, however, the war hero was snubbed by his own people when it came to reorganizing a peaceful existence. But De Gaulle merely bided his time and kept working for the future.

A colleague news-editor, visiting the France of those days, told the writer of mass meetings in which De Gaulle whipped up national fervour with all the dramatic instinct a Frenchman is capable of. Standing on a movable platform, arms outstretched, he would be wheeled through opening curtains into a huge and crowded auditorium shouting "le rassemblement républicain populaire" (freely translated: the gathering of popular republicans), his voice completely drowned by the tumultuous ovations of his largely young audiences.

Already in those days De Gaulle advocated that there should be a "third force" in the world, instead of only the two: the U.S. and Russia. A reborn France would be the natural leader of such a "third force". Also, what would be more logical than that this "third force" would be born in Europe.

Not until the French politicians had argued and bickered themselves into a corner did De Gaulle's opportunity come. In May 1958 with the war in Algeria in a critical stage and no one available to help France out of the impasse, he consented to form a new government, drew up a new constitution that gave him sweeping powers and turned to the electorate which overwhelmingly endorsed his program in a plebiscite.

From that date on paralyzed France gradually recovered from its political and economic near-chaos and De Gaulle started in earnest the realization of his great dream.

It is against the background of these aspirations that one has to view all of De Gaulle's actions. As the self-styled leader of the "third-force-to-be" he is of course violently opposed to American leadership of the entire free world. That is why he established his own nuclear policy and developed his own nuclear weapons. That is why he refused American oriented England participation in Europe's Common Market back in 1962 and instead publicly kissed Germany's Konrad Adenauer in the spring of 1963 as a token of eternal friendship between the two nations who historically were Europe's main antagonists.

An economically strong England might have become a serious contender for the leadership of free Europe, while a prosperous but still divided Germany did not pose such a threat.

To be sure the friendship has either cooled off tremendously or never was as hot as the world was led to believe. Erhardt, the new German leader, has openly stated that West Germany's first allegiance is with Washington rather than with Paris. Whereupon De Gaulle has turned his attention to England, cooperating with it in a series of economic and military projects.

Whereas the U.S. have religiously refused to recognize Red China or to admit it to the United Nations, France has long advocated that course. This spring De Gaulle broke diplomatic relations with Tsjang Kai Shek and opened an embassy in Peking.

So far Red China has not given him the satisfaction De Gaulle expected from that move, but, again, he can wait. In Mao Tse Tung's terminology France is in the category of nations in the intermediate

(Continued on page 10)

Dr. P. Y. DE JONG
Dr. R. KOOISTRA
Rev. F. GUILLAUME
Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE COVENANT PEOPLE IN THE CRUCIBLE

No. 5

THE INVIOLABILITY OF GOD'S JUDGMENT

II Kings 23:36 - 24:7

BACKGROUND NOTES

The Bible teaches us to reckon with the background of God's plans and decisions behind all events in world history. Kings and rulers are instruments in the hands of Him who is King over all.

In the pericope before us this truth is clearly revealed. We are dealing with several persons in this story, with deeds of men and with several situations, but the verses 2, 3 and 4 in chapter 24 tell us that the Lord Himself was in all that happened. The author of this sad story wants to draw our attention to God. He wants us to keep in mind what God said long before. He turns our thoughts from the human scene full of horror and plagues to the Holy God of His people, for he says emphatically, "Surely at the commandment of the Lord came this upon Judah."

The title above this outline tries to summarize all this in the words "The inviolability of God's judgment". This is what we have to learn in awe from this Bible portion. God is just. You should seriously try to get this message across in your essay: God is just. Because He is God, He cannot suffer disobedience and apostacy to go unpunished. Judah's sins had become too many and too great. Because of lack of repentance in the people their sins had become unpardonable. God's grace and love are almost out of sight in this terrible story. Maybe, having read the whole pericope, you will feel inclined to ask "Is then God not also merciful?" Do you remember what the Heidelberg Catechism answers to that question? "God is indeed merciful, but He is also just." If Judah had turned to Him, crying for mercy, God would have turned to them again, for He gave His sure promise "To this man will I look, even to him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at My word". For such people Jesus came into this world. On His cruel cross God's justice, which cannot be violated, was perfectly satisfied.

THE OUTLINE

Jehoiakim's reign c. 23:36-37

This son of Josiah, son of David began to reign on David's throne over Judah, but the splendor and pride of David's dominion were gone. Think of the previous outline entitled "The theocratic king goes into Egyptian bondage". Jehoiakim was nothing else but a vassal of the Pharao. His name means "Jahweh has set up". His mother had given him a different name: Eliakim. El was a deity of the heathen. He had changed his name, remember? It seems as if he wanted at least to keep the tradition. Does it mean anything if you are called a Christian but do not live up to that name? Can church membership save you?

The report in the Bible about this vassal-king is simply crushing. He did that which was evil in the sight of the Lord, according to all that his fathers had done. Although his name mentioned the Lord, he did not want to listen to Him at all. From the prophet Jeremiah we know quite a bit about Jehoiakim's way of life. Make sure to read Jer. 22:13-19. Illustrate your essay with several remarks made there. Moreover we find the spiritual attitude of Jehoiakim pictured in the story of Jer. 36. The words and warnings of God as given by Jeremiah were written on a roll, and that roll was brought to the king, who sat in the winterhouse where a fire was burning on the hearth before him. A certain Jehudi started to read the prophecies to the king, "and it came to pass, that when Jehudi had read three or four leaves, the king cut it with the penknife, and cast it into the fire that was on the hearth, until all the roll was consumed in the fire that was on the hearth. Yet they were not afraid, nor rent their garments, neither the king, nor any of his servants that heard all these words". Read carefully all of chapter 36 and take the summary of it up in your essay, so that you make clear to your listeners how terribly true the biblical statement about Jehoiakim is "that he did what was evil in the sight of the Lord".

Jehoiakim's punishment c. 24:1-4

Vs. 1 causes difficulties for the right understanding of it. During the reign of Jehoiakim the political scene in the world changed completely. Egypt and Babylon, the big powers of those days waged war against each other with the result that Egypt was completely defeated. Consequently, Babylon subdued all countries which before were dominated by Egypt. That is why vs. 1 says that Nebuchadnezzar came up against Jerusalem. He humiliated the king who now had to become a vassal king of Babylon. Much more happened than vs. 1 mentioned. Read II Chron. 36:5-8. Nebuchadnezzar even bound the king in fetters, to carry him to Babylon. I leave it up to you to prove that he did not do it. He changed his mind and was satisfied with stealing rich spoils. Which ones? After three years of obedience to Babylon, Jehoiakim meant to seek a chance to shake off the yoke. Without any prayer or faith or calling on the prophet he decided to make a big move, but then he did not get the king of Babylon but the Lord Himself against him. Read what the Lord did. Here in vs. 2 the description starts of God's inviolable judgment. Explain the details, also what is said about the wicked and godless king Manasseh. Notice the closing words of the passage: the Lord would not pardon. You should explain this. In the question period somebody will ask, "Did the Lord not promise that He will make our sins as white as snow, even though they be as scarlet?" Is there really a situation in which the Lord will not pardon? Don't forget to read II Kings 23:26 and 27 in relation to this. It will be helpful. Stress God's justice and holiness. Tell what the kings of Judah and the people of Judah had done. What about our world today? Is the message of the New Testament different from this one in the text? Can God change? Is His judgment still inviolable? Read what Jesus said in Luke 19:27.

Jehoiakim's death c. 24:5-7

Vs. 5 deals with your study in which you are involved at the moment. Vs. 6 tells that the king died. We feel sad about him. It is a fearful thing to fall into the hands of the living God, to die under His inviolable judgment. We should think of Jesus, who suffered under that judgment for all His people. He experienced its inviolability in all the bitterness of it when He prayed, "O my Father, if it be possible, let this cup pass from me: nevertheless not as I will, but as Thou wilt". Show our dear Saviour in your essay. Remind your people of Rom. 8:1.

Vs. 7 also contains a sad statement. You need a map if you want to grasp the real meaning of what is said here. How do you explain that the king of Egypt did not come out of his land anymore? Was he forbidden to travel or was he powerless to do so? We talked about a lost soul. Now we find a lost country. Is the defeat of Egypt also according to God's will? Could you speak about punishment in this case too?

LETTER TO THE EDITOR

THE A.R.S.S.

Sir,

In the last few weeks the A.R.S.S. has been mentioned often. Arie started off, in Calvinist-Contact. Mr. Farenhorst followed and Rev. van Harmelen wrote an article in De Wachter. All these men urged to break the fence away between a small minority and a large majority of Calvinists or Christians.

In the years that I was a student at Calvin College I felt the presence of the two groups in a very real sense. Even so, I have no objection against de Wijsbegeerte Der Wetsidee philosophy as such, I do think that I would never be in favor of having a university based on this philosophy. If I picture Calvin College based on such a philosophical foundation, I can only feel sad as I would have missed the lectures of such outspoken Christians as Dr. Bouma and professor Holstege, men who did not entirely support the W.D.W. philosophy. I would have also missed the many discussions at our home between several students from both sides of the fence, out of which I, and I hope also my friends learned much. We would have then all be filled or may I say indoctrinated by one philosophy and not have learned of any other thought or theory even if they were based on the Bible. This danger is even greater as Professor Runner, the well-known leader of the A.R.S.S., is one of the most brilliant, inspiring, and enthusiastic professors there are. Now already I have met students who were so inspired with the W.D.W. philosophy fire that they were almost incapable to test lectures of other professors with the Word of God without applying the theories of this philosophy.

I am very thankful that I had the opportunity to listen to lectures in the W.D.W. philosophy and also to other lectures in other fields with the Bible as basis. In my special circumstances I have learned in our Christian College as it is today to look at myself and my environment with the Bible as my guide.

I hope that that opportunity will be still there when our children are ready to go to college and university. I hope and pray as many others do that our leaders are willing enough to listen to each other and that the minority of Calvinists do not go their own way in trying to establish a university on the W.D.W. philosophy foundation.

J. A. W. Eisen.

Comment by Dr. P. G. Schrotenboer:

It has been said repeatedly by representatives of The Association for Reformed Scientific Studies that neither it nor the Institute that it hopes to establish should be based on any philosophy, not even the Philosophy of the Law Idea (WdW). I do not mind saying it again, however, because this conception still exists. There is nothing in our Charter, in our Constitution, or in the published lectures of our study conferences that would substantiate the claim that we desire to build a university upon the Philosophy of the Law Idea. That is simply a misunderstanding. The ARSS is based upon the Scriptures of the Old and New Testament which we confess to be the Word of God in the sense of the historic creeds of the Protestant Reformation. In the Preamble of our Constitution we express our thankfulness to God for His redemption in Jesus Christ. We do this because we believe that Jesus Christ is the Redeemer of Science (wetenschap). In our educational creed we express our commitment of heart concerning the scriptural principles which are intensely relevant for education. The Word of God is the only basis we have. The Savior of science calls us to serve Him in science. That is the reason for our existence.

It is true that many, but not all, of the lectures at our study conferences have been advocates of the Philosophy of the Law Idea. Perhaps we can best express our policy of giving priority to lectures who hold this view by calling attention to the heart throb of this philosophy. We believe the words of one of the founders of this Christian philosophy will strike a warm responsive chord in the hearts of all God's people. They were spoken by Prof. D. H. Th. Vollenhoven in 1936 at the time when the **Vereniging voor Calvinistische Wijsbegeerte** was organized. "Wat ons hier samenbrengt is iets heerlijks. Het is niet de wijsbegeerte, want die is niet het eerste in ons leven. Het is veeleer de band aan Gods Woord, omdat wij door genade hebben geleerd alleen uit den Christus te willen leven, en de religie als hartezaak de kern is geworden van heel ons bestaan; omdat we hebben geleerd, dat alleen in het letten op de geboden des Heeren vrede en leven is te vinden, niet alleen voor den enkeling, maar vanzelf ook voor alle levensverbanden, in welke wij staan: daarom is de wijsbegeerte niet nummer één. Ze is dat nooit geweest in onzen kring, en indien de vereniging, die wij thans willen oprichten, haar taak getrouw blijft, zal het ook aan haar niet liggen, indien de wijsbegeerte ooit nummer één wordt. Wij willen slechts ernst maken met de hoofdzaak, ook in de wijsbegeerte." Translated:

"That which brings us together is something glorious. It is not philosophy, because that is not first and foremost in our life. It is rather the bond to God's Word because we have learned by grace to want to live from Christ alone, and religion, the concern of our hearts, has become the nucleus of our entire existence; because we have learned that only in the keeping of the laws of the Lord can peace and life be found, not only for the individual, but even for all life relationships in which we are: therefore, philosophy is never number one. It has never been that in our circle, and if the society which we now organize remains faithful to its task, it will not be held to her account that philosophy takes first place. We only want to deal seriously with the chief matter, also in philosophy."

The Philosophy of the Law Idea points away from itself to that which is first and foremost: the bond to the Word of God. This is the first reason why we are congenial to it.

Moreover, the men of the WdW would be the last to claim a monopoly of Christian insight. They have stated repeatedly that they welcome others to join them in the construction of a biblical basis for philosophy and science. We join them in this request.

Philosophy is a general science and seeks to provide a framework of the entire created reality. Admittedly, one should first seek to secure a framework before he specializes in one of the special sciences. It is by means of philosophy that un-Christian views often exert a great influence in the various sciences. Even the view that philosophy has nothing to do with the special sciences is based upon a philosophy which in turn rests most likely upon a faith which does not live from obedience to the command of the Lord that we subject all our thoughts (scientific and non-scientific) to Christ.

First of all then, because the men who teach the Wijsbegeerte der Wetsidee constantly point us back to the fear of God which is a fountain of life, therefore they render a very valuable service our students sorely need. Secondly, these men are able to assist all students, regardless of the field in which they specialize, to see the framework of the entire theoretical enterprise.

A physician said this recently about the Philosophy of the Law Idea, "Since my first exposure to scientific thought .... years ago as a first year student at the University of Amsterdam (not the V.U.), I have been indoctrinated in secular thinking, and have always felt the impact of non-Christian belief upon scientific thought and including logic. I have always felt intuitively that this way of thinking was not only at odds with God's revelation, but also that it was involved in all kinds of antinomies that for the greater part I could not adequately analyze but which nevertheless proved to be highly unsatisfactory scientifically. And only after I began the study of Dooyeweerd's critique of scientific thought in earnest was it that my own position as a student of God's creation in my own field of endeavor and of biology in general could become clear and simply exciting while being a Christian. His exposé of the modal law spheres and the unraveling of the cob webs of centuries of self-centered, self-sufficient logical thinking was simply magnificant, and for me the world will never be the same."

We hope that people of Reformed persuasion will increasingly see the need of living from the Word of God in higher education as well as elsewhere and will rejoice that the ARSS makes use of the WdW because of its "band aan het Woord van God".

We know that there are many Christians teaching philosophy who are not supporters of the Philosophy of the Law Idea. We consider them brothers in faith. But what is the name of the alternate system of Christian Philosophy? We would gladly consider it.

Paul G. Schrotenboer.

Martin Luther's Prayer at the Diet of Worms

"O Almighty and Everlasting God! How terrible is this world! Behold it openeth up its mouth to swallow me up, and I have so little trust in thee! How weak is the flesh and how powerful is Satan! If it is in the strength of this world only that I must put my trust, all is over! My last hour is come, my condemnation has been pronounced! O God, O God, O God! do thou help me against all the wisdom of the world! Do this; shouldst do this . . . thou alone . . . for this is not my work, but Thine. I have nothing to do here, nothing to contend for with these great ones of the world! I should desire my days to flow on peaceful and happy. But the cause is Thine . . . and it is a righteous and eternal cause, O Lord, help me! Faithful and unchangeable God! In no man do I put my trust. It would be vain! All that is of man is uncertain; all that cometh of man fails . . . O God! my God! hearest Thou me not? My God, art Thou dead? No! Thou canst not die! Act, then O God. . . . . stand at my side, for the sake of thy well beloved Jesus Christ, who is my defense, my shield and my strong tower. . . . . Lord, where stayest Thou? . . . . O my God where art Thou? . . . . Come! Come! I am ready! . . . . I am ready to lay down my life for Thy truth . . . patient as a lamb. For it is the cause of justice, it is Thine. . . . . I will never separate myself from Thee, neither now nor through eternity! And though this world should be filled with devils . . . though my body, which is still the work of Thy hands, should be slain, be stretched upon the pavement, be cut in pieces . . . . reduced to ashes . . . my soul is Thine! Yes I have the assurance of Thy Word. My soul belongs to Thee . . . . Amen. O God! help me! Amen!"

Let's Play Chess

Editor: Mr C. HESS

THE AUGUST LADDER

Names:	Problems: 120	121	122	123	Sub-total	Previous total	TOTAL
	Points: 7	2	2	2	13		
Dr. T. VanDeursen (I), The Hague, Holland	1	2	—	—	3	70	73
H. Geerlof (I), Smithville, Ont.	Stays					51	51
J. Wierda, Winnipeg, Man.	Stays					46	46
G. VanBelle, Toronto, Ont.	1	0	1	2	4	41	45
R. Bouma, Belleville, Ont.	2	2	2	2	8	27	35
I. VanderVeer, Cornwall, Ont.	4	2	2	2	10	23	33
P. J. Pols, Pickering, Ont.	1	2	2	1	6	26	32
W. F. Stokdijk (I), Old Barns, N.S.	1	—	2	2	5	25	30
J. Hengeveld, Woodville, Ont.	2	0	2	2	6	24	30
J. Byl (I), Burnaby, B.C.	6	2	2	2	12	17	29
R. Teschow, Toronto, Ont.	No answer (1st)					29	29
H. Hengeveld, Woodville, Ont.	1	—	2	2	5	20	25
G. Bloemendal (I), Toronto, Ont.	No answer (3rd)					23	23
B. De Jong, Greensville, Ont.	2	—	0	2	4	19	23
A. Guillaume (III), Toronto, Ont.	3	2	2	2	9	12	21
C. Bruinsma, Goderich, Ont.	Stays					21	21
M. DeJong (I), Stirling, Ont.	Stays					21	21
R. VanKooy (I), Guelph, Ont.	No answer (3rd)					18	18
M. Visser, Duncan, B.C.	1	2	0	2	5	12	17
G. Heebink, Brantford, Ont.	No answer (2nd)					10	10
F. Tolsma (I), Vauxhall, Ont.	No answer (1st)					3	3
A. Renema, Duncan, BC.	No answer (2nd)					3	3

REMARKS

Again we are going to lose two veterans. They seem to have no time anymore for this nice entertainment. Our club of active members is rapidly decreasing now, and sometimes I wonder what will come out of it. Our good Dutch doctor is at the top at the moment but he has still to go quite a distance before he will reach the goal. However, he can be pretty sure to be first, for the next man who could pass him is about 30 points behind. Well, let us go on. There is not much tension this time but I really hope there is enjoyment; and, all kinds of chess players who would like to join us are heartily welcome!

Grand Old General De Gaulle

(Continued from page 9)

zone, which in ordinary language means: nations which may still be won for communism.

In this light one has also to see the recent South American tour. If it did not yield any immediate and tangible result, it certainly served to call attention to France. If it did not actually undermine American influence in this part of the world, it may have made the slightest impact elsewhere. It was merely part of a long range and possibly stepped-up policy designed to realize De Gaulle's dream.

Whether he will ever succeed in realizing it completely is of course only a matter of speculation. But one cannot but admire the grand old general for his tenacity and sacrifice.

Many Frenchmen, including high ranking soldiers, who opposed his Algerian policies, now live in South America. Some people feared another attempt on his life while there. As sentiments have run, and possibly are still running deeply, the fears seemed grounded. But people close to De Gaulle reported that the president, although naturally not welcoming assassination, would consider it "une belle morte", a beautiful death, to die for his people.

Does this put him in the category of: Greater love has no man...?

At any rate, the attitude is reminiscent of another, much greater leader, whom the world also has not recognized.

But wouldn't it be wonderful if all that energy and determination were directed towards a nobler goal than the glorification of one nation?

Port of Vancouver - Leader in Pacific Trade

Giant of Ocean Commerce

In Vancouver—busiest port on the eastern rim of the Pacific—business is booming. The world's number one wheat port, Canada's western gateway to the Orient and far corners of the earth is also a broad funnel for a mighty stream of varied products for export. Potash from Saskatchewan, lumber from the home province, British Columbia, chemicals and coal from Alberta—even goods from far-away Ontario flood through her smoothly-running portals. The largest city of a province that does more business with the world at large than it does with the rest of Canada, Vancouver, British Columbia, is also the natural shipping centre for the trading products of half of Canada. With 17,000,000 tons of cargo passing annually through this vigorous ocean terminal, Vancouver is far away the biggest deep-sea, dry-cargo port on the North and South American Pacific coasts—and growing.

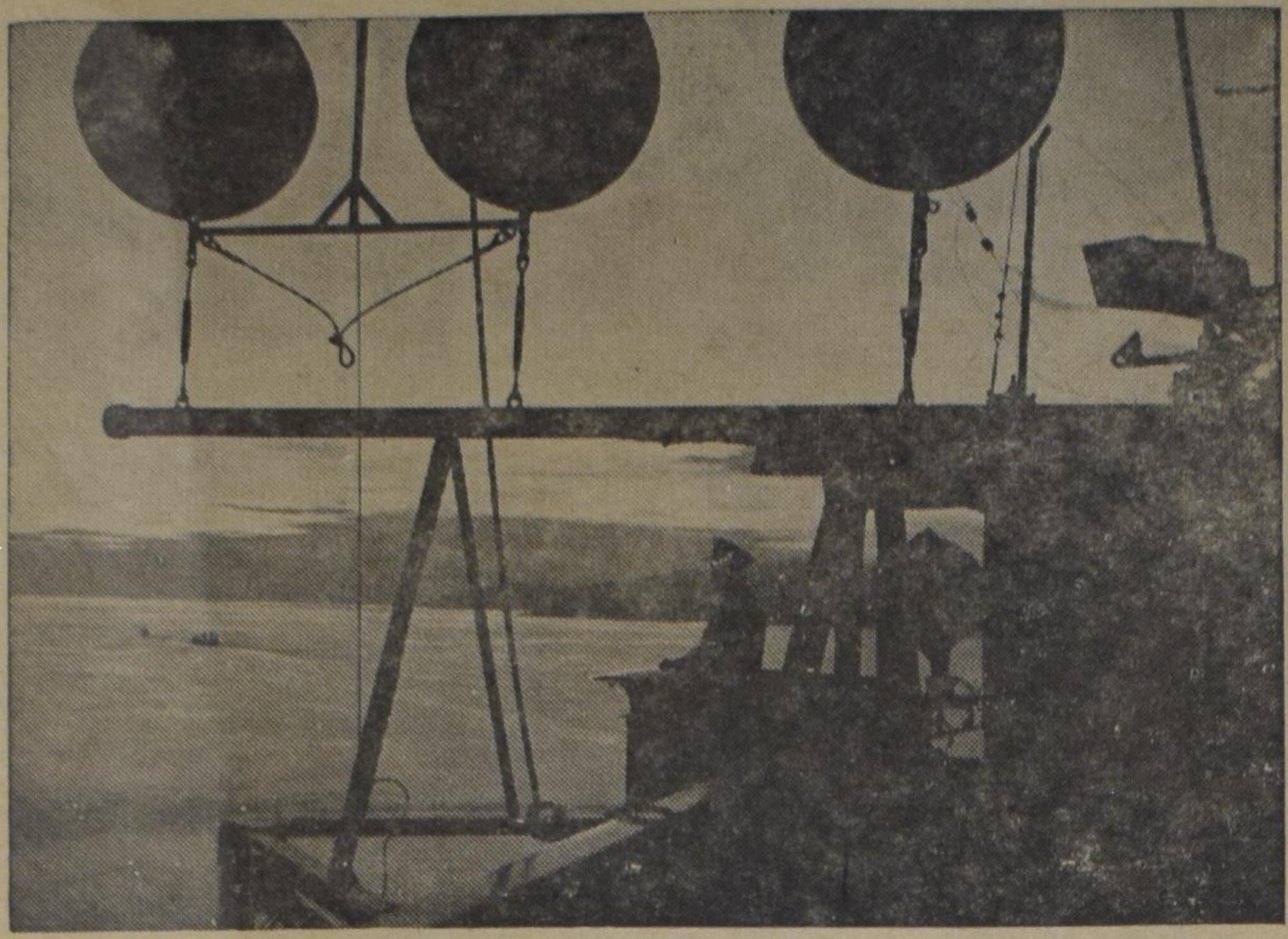

Control station, above, set fair and square in lofty central position on Lion's Gate Bridge across Burrard Inlet, has overall view of marine traffic.

Cap Finisterre of Hamburg unloads imported automobiles from Europe. *Photos: Gar Lunney*

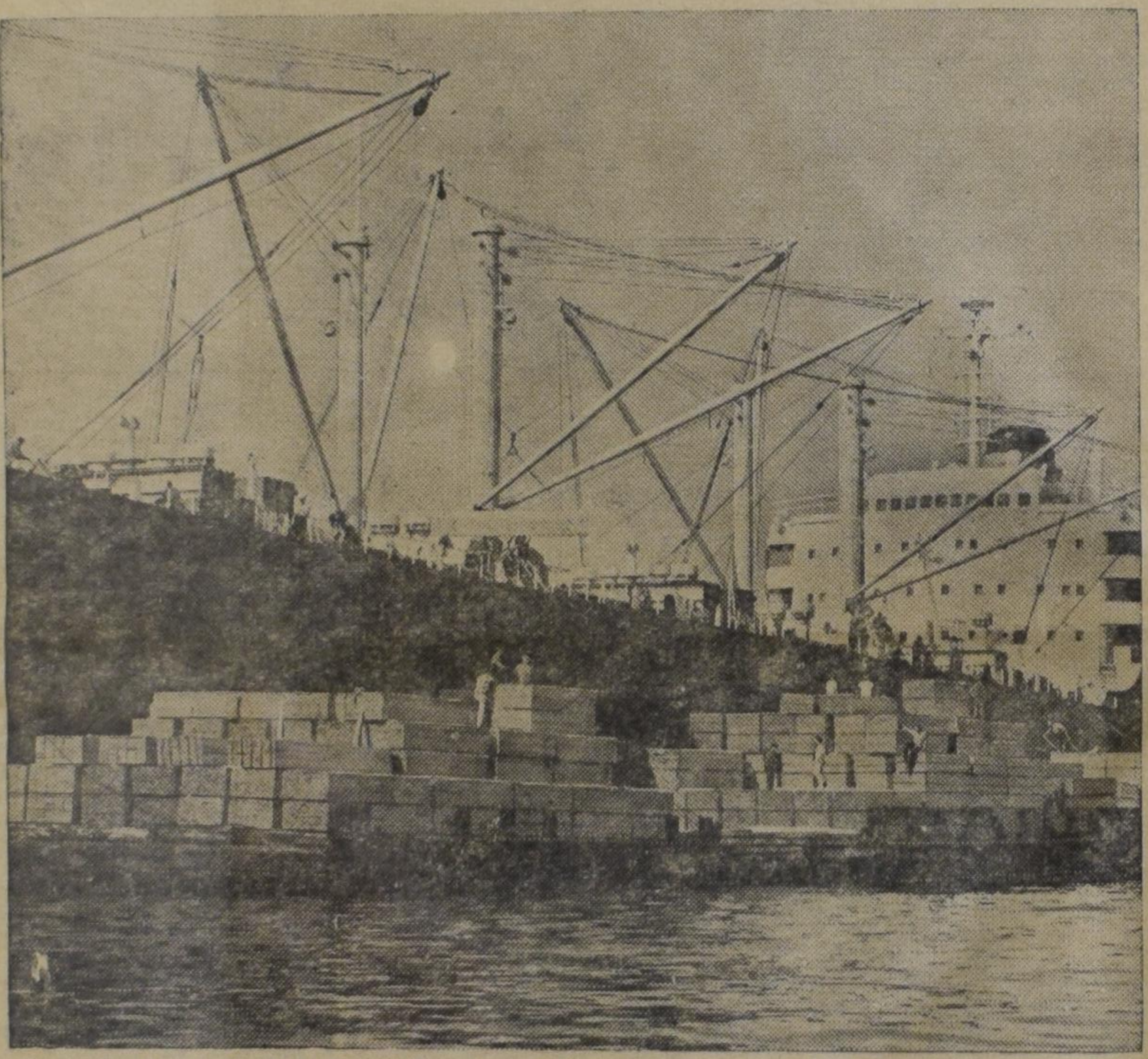

Sawn lumber is loaded aboard freighter. Over a million tons of planks, boards, flooring and square timber is shipped from Vancouver annually.

Decorated quarterdeck of visiting Japanese warship.

Grain loading operation.

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

Fireboat No. 2 of the Vancouver fire department has capacity to pump 15,000 gallons per minute — equivalent of 10 land pumpers. Harbor receives more than 20,000 vessels annually.

THE EYEBANK NETWORK

Surgeons and Radio Amateurs Co-operate

BY JOHN H. GAYER

Amateur radio operators have joined forces with eye surgeons in the U.S. to help win the battle against blindness. The operating-room race to repair damaged eyes can be won or lost by a margin of minutes. A unique communications network that links eye-bank across the country helps the surgeon to save hours and, perhaps, . . . eyesight.

On the afternoon of Monday, 25 March, 1964, a young man was rushed to a Cleveland hospital, in the United States, with a puncture wound in his eye. The surgeons called in consultation said that the eye could be saved by transplanting a new piece of cornea. The patient's doctor immediately telephoned the Cleveland Eye-Bank to find if any fresh cornea was available. None was, but the bank's executive director said she would have an emergency call put out on the eye-bank's radio network, which is run by **hams** (amateur radio operators). The call was broadcast during the network's evening session, and hams in nearly 40 American cities contacted their local banks to report the emergency. In Cleveland, the patient and his doctor waited.

Late that night, a surgeon phoned Mrs. Cornelius Rhoads, executive director of New York City's Eye-Bank. He had a 47-year-old patient whose eye was to be removed the next morning because of trouble in the socket. The eye itself was in good condition, and the patient wanted to donate it for transplanting. Mrs. Rhoads phoned this information to the New York ham, a young medical student named Dave Fraser, who passed on the message to Cleveland during the network's regular morning session. The two eye-banks had their arrangements made by the time the New York patient was on the operating table. The fresh cornea, sent by air in an ice-filled container, arrived in Cleveland at 1.58 p.m., in time for the operation: it was immediately transplanted and the patient's eye saved.

The Role of the Eye-Banks

The medical technique upon which this service is based — the transplanting of the cornea — is relatively new, but today almost every young eye surgeon learns how to perform the operation. And, increasingly, people are authorizing surgical use of their eyes after death. The would-be donor calls the nearest eye-bank — there are about 80 of them scattered across the United States — gets a form to sign and a card to carry on his person. He notifies relatives, the family doctor, the minister and so on, asking them to phone the eye-bank promptly when he dies.

The cornea, roughly comparable to the crystal of a watch, is the transparant front shield that protects the eye's working parts. Accident or disease can cause it to become torn, pitted or clouded, and

(Continued on page 12)

THE EYEBANK NETWORK

(Continued from page 11)

in such cases it must be replaced. The doctor removes a segment of the damaged cornea about the diameter of a pencil and as thick as a dime. He then takes a segment of clear cornea from an eye provided by the bank and transplants it. There is no need to match the eyes. The new segment becomes a living part of the eye and the cells are eventually replaced by the new cells of the host eye.

Time — the Vital Factor

The skill of the surgeon cannot be used, however, if fresh eyes are not available. If the local eye-bank has no supply, then precious time may be lost in telephoning to other banks across the U.S., and the patient with a ruptured cornea may lose his sight. Time here is a vital factor, and this is where the radio hams enter the picture.

The problem of speeding inter-eye-bank communication had been troubling Dr. Alson Braley of University Hospital, Iowa City, for some time. One day after a patient had lost an eye because it had been impossible to locate a fresh cornea in time, he was discussing the question with his friend Ted Hunter, who runs a local amateur radio station. Suddenly, the two men realized that the solution had been staring them in the face: why not start an eye-bank radio network?

Both Hunter and Dr. Braley were experts in communication and, once they had conceived the idea of a nationwide network, it was easy to work out the details. They went to Ted Hunter's radio station WONTI, broadcast an explanation of the proposed scheme, and asked hams living near eye-banks to volunteer their services.

The service started operating on 20 December, 1962, with about 15 members. Today it serves nearly 40 cities and is still growing: every time a new ham joins he increases the chances that eyes will be found quickly when they are needed and, frequently, the network is able to ensure delivery within 12 hours of the first emergency call.

The network operates by meeting at seven o'clock Central Standard Time, morning and evening. The frequencies used are 3970 kilocycles in the morning, and 3963 kilocycles in the evening. A centrally-located radio amateur, usually Ted Hunter, calls the roll and asks whether any eye-bank needs fresh eyes or has any to offer. Each ham stays in close touch with his local bank which has his phone number at home and at work, and can always reach him in an emergency. None of this costs the patient a cent. The hams, the eye-banks and, usually, the airlines serve without pay. The patient pays only for the medical care associated with the operation.

Towards a World-Wide Service?

The medical profession looks forward to the day when every major city will have an eye-bank and every bank will be represented on the radio network. Last year, 74 emergencies were handled by the network, but this was probably only a fraction of the number that might have been taken care of.

Ted Hunter and Dr. Braley preparing for the Eye Bank Network's evening session.

At the present time, the eye-bank network covers nine midwestern and western states. Other parts of the United States may establish similar schemes if the service continues to demonstrate its worth to the Eye-Bank Association of America. And this remarkable contribution to sight saving could be extended on a world scale with the assistance of international organizations, eye banks, air lines, and the 500,000 hams around the globe. The International Amateur Radio Club is ready to assist in the coordination of such a scheme.

(UNESCO FEATURES)

Cross Word Puzzle

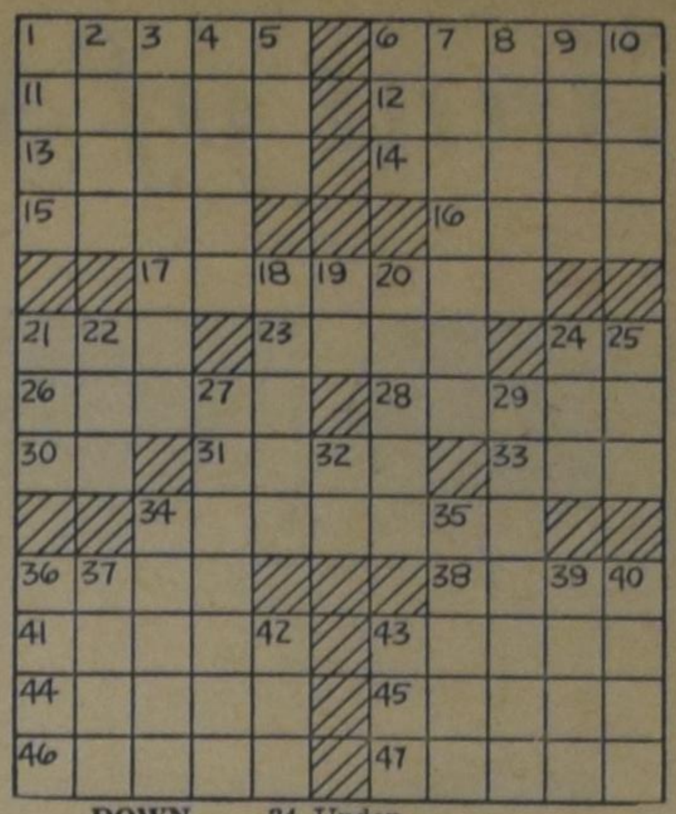

ACROSS

1. An incline
6. Custom
11. A person imprisoned for life: sl.
12. Of the calf of the leg
13. Below: prefix
14. Iroquoian Indians
15. Golfers' aids
16. Masculine
17. One who inflicts retribution
21. Land measures
23. Insects
24. Senior: abbr.
26. Legislative assemblies: Eur.
28. Musical show
30. Jewish month
31. Thick cord
33. Warp-yarn
34. A subscription subscribed to again
36. Lamb's penname
38. Yugoslavian leader
41. Tears apart
43. Killed
44. A fireplace
45. Fabric resembling velvet
46. Beasts of burden
47. Diminution: suffix

DOWN

1. Cut
2. A support for wet clothes
3. Misdeed
4. By itself: L.
5. Epoch
6. Employ
7. Suppose
8. Melodies
9. Celtic Scottish Highlander
10. Otherwise
18. A worker in stone
19. Half an em
20. Scatter
21. Girl's name
22. Vein of a leaf
24. Underwater craft: short.
25. An insurgent: short.
27. A foot crank
29. Stout-hearted
32. Hebrew letter
34. Circlets
35. A volume of maps
36. Silkworm
37. Part of a camera
39. Prong
40. Extraordinary person: sl.
42. His: Fr.
43. Mineral spring

ANSWER

to last week's

Cross Word Puzzle

HERE'S HOW TO PLANT ROSES IN THE FALL

Simply carry out the few fundamental practices shown in the accompanying diagrams. After you have your locations chosen and ground prepared, get your roses, prune all canes back to 18", trim any damaged roots and plant as soon as possible. For roses that will give satisfaction and outstanding performance choose the All-America Rose Selections award winners, all of which bear the AARS emblem on the identification tag attached to each plant.

1. Prepare and fertilize bed. Dig hole 15" to 18" wide and as deep. Add quart of peat moss mixed with ½ cup of fertilizer. Mix wel with soil. Form a mound in center and position rose on mound.
2. See that roots are spread out naturally and that bud union (swelling at base of stems) is level with ground. Scatter several inches loose soil over roots and firm well with foot.
3. Fill remainder of hole with water and allow to drain. See that the bud union remains at ground level.
4. Fill remainder of hole with soil and tamp. The plant is now ready for the mound of soil which will protect it against rapid freezing and thawing during the winter.
5. Mound soil around and over plant to a height of 12". Remove protective mound in the spring after growth starts.

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(57)

Then — "but how did you find me, Jack?" she asked, and before the words were out, she had her own answer, Jansie had told him how to find her! There could have been no other way.

If Jansie told him how to find me, she thought, it means that Jansie was sure that I'd decide right, whatever he has come to say. Jansie trusted her. She felt a sudden life of pride. Jansie had given her this chance to make up her own mind. There was something of that thought in her voice as she asked, "Why have you come to see me, Jack? Were you just passing through and looked me up for old times sake?"

Jack took off his smart Homberg and mopped again at his hot face. Chris saw, with an almost impersonal clarity, that his blonde hair looked sleek and smooth, precise above his forehead, "Isn't there some place around this dump where we could be alone to talk, Chris?" he demanded irritably, "You don't expect me to speak my little piece with all those little gargoyles staring at us, do you?"

Chris looked at him, "I'm afraid this is as much privacy as we will be able to get this morning," she told him without distress in her voice. "You see, this is their playtime, and I must supervise it. They aren't really much interested in adult conversation, anyway. As soon as they look you over a little, it will be all right."

"But couldn't I see you later in the day or something," Jack persisted, "Couldn't I come to your house tonight to see you?"

Chris shook her head, implacably ,"No, I have only a bedroom. We all sit around the fire and the lamp together in the evenings. There just isn't any place to be alone here, I'm afraid, Jack."

Jack looked slightly desperate, "Well, it's a funny time to say it, and a pretty queer place to say it in, but I still love you, Chris!"

Chris studied him with thoughtful hazel-green eyes. **Why do I feel exactly as if I had read this scene out of Annie's old love novels, she thought wryly, I feel almost as if I were Jansie! It's as if she were standing here listening to Jack.**

"But you're married to Vivian, Jack," she reminded him, "You haven't any real right to be saying that to me, now, have you?"

Jack flushed, "I haven't forgotten it, Chris," his voice grew bitter, "She sees to that. He paused, groping for words, "Look, Chris, Viv doesn't matter. Sometimes I think she is more married to Mother than to me, anyway, they both get so much fun out of it!" He paused again and Chris waited, not encouraging him to go on, but listening.

"Look, Chris," Jack ran a nervous finger around his collar, looking hot and miserable in his smart suit, "I love you, and I always will and I can't help it! I — I want to — to — have you and take care of you and —." He faltered into silence, watching her.

"You mean, Jack," Chris helped him, "You mean that you want me for a sort of — backdoor wife?"

"I love you, Chris," he insisted desperately. "You know that, don't you?" In that moment he looked like that boy she had loved so much.

"Yes," Chris looked away from him, "I do know it, Jack."

"And, honey," Jack's voice quickened with a subtle sensing of advantage, "I want to get you out of all this." His gesture took in the whole scene, the schoolyard with its scrubby oaks, the lonely building, the homely children, "I'll take you out of it tomorrow! Dad'll give me whatever I want now that I'm in with him and — now that I'm — doings things the way he wants them." He paused, feeling for the effect of his words as a man will test an unknown stream bed, "You know, sweet, of course, that Dad and Mother really wanted Viv, and I —"

Chris looked at him, "Yes," she said slowly, thoughtfully, "I know. You know, don't you, Jack, that your father sent me a check?"

Jack groaned, "Oh no, Chris!" but answered by the expression on her face, he added, grimly, "I'll make him pay for that!"

"I had to use it," Chris went on in an expressionless voice, "We were desperate for money for Joe's funreal, but I'm paying it back. I've sent him twenty-five dollars a month ever since I've had this job."

Jack looked sick, "Aw, Chris honey, how you must hate us Duncans! I'm sorry, honestly." He watched her with anxious eyes and added carefully, "Let me make it up to you." He reached out a passionate hand to press his advantage, then drew it back, thwarted, as he remembered the watching children.

Chris stood before him, not looking at him, and her eyes were on the ground. She was thinking. The moment hung, suspended and crystal, between them.

"Let me take you out of this sorry mess, sweet," Jack's whisper was tender, "I — saw that dump in Collins where you've had to live all your life, and that hunchbacked girl who told me where to find you. Honey, they aren't even your own folks."

Chris' eyes came up. At the mention of her home, of Jansie and all the life they'd had together, it was as if Jansie herself had come to stand beside her there in the sunlight. She saw, in that moment, Jack as he would have looked through Jansie's eyes.

She saw that the boy she had loved was already faintly glazed over with the smoothness of sulf-indulgent wealth and too-rich living. Already the clean lines of his face and body were a little smeared by an evasiveness, an unwillingness to face hard reality. His faultless tailoring could not cover a blurred look, and the old, fine carelessness, the vivid strength, were already going. He was Vivian's man now, as Vivian wanted him, and his fine words of attempted seduction were faintly ridiculous.

"I suppose I ought to be angry, Jack," she said, and her eyes met his with a cool, new quietness, "It's pretty insulting, all of this! But I suppose, too, that it is a good part my own fault, so I shan't say anything more. Now, if you'll excuse me," she added matter-of-factly, "It's time to ring the bell."

"Chris!" Jack could not believe his defeat, "I want you! Let me, — let me give you everything, honey! Everything!"

Chris looked at him, and the hazel-green eyes were quiet with a finality that was the more final because it was without anger, "No, Jack," she said gently, "I wouldn't expect you to understand, but it is the truth. I have had everything!"

Turning, she walked away, back to her work. And presently, the impatient roar of the expensive motor died away around the curves of the sandy road.

* * *

There was no denying it, Jansie decided as she looked out the kitchen window for the fortieth time that morning, they were working around that abandoned well again. She stood gazing at the unusual burst of activity with interested eyes, and reflected pleasantly upon the fact that the well, which had stood like some silent monument of failure all through the winter months, had come to life again on the very day that Chris was due to come home from her school. It must be some sort of sign, she thought foolishly, a sign of good luck or something like that for Chrissie.

When R.P. and Willie came in for lunch, the crippled woman questioned them about the activity. "They going to drill that well some more?" she asked R.P., "Or are they just carting away their stuff?"

"They're drilling again," the old man told her, but his attention was more for the great heap of beans on his plate than on the topic of the well, "They're going to try again for oil."

"My goodness!" Jansie's voice was pleased, "Wouldn't it be nice if they got a little oil!"

Willie grinned foolishly and R.P. went on eating. They had long ago lost any real interest in chimerical wealth. To Willie, money was only a matter of misty fancy, anyway, and R.P. was falling rapidly into senility.

Jansie looked at him and sighed. Sometimes, she felt that she'd simply die before Chrissie got home, she was so lonesome to talk to somebody with common sense. Willie was dumb as always and R.P. was getting so childish.

She picked a spring onion off the dish and sat, eating it and thinking, in a half-dreaming way, of Chris' home-coming.

Someone knocked.

(To be continued.)